

EXTRAORDINARY

BUITENGEWONE

THE UNION OF SOUTH AFRICA

Government Gazette

Staatskoerant

VAN DIE UNIE VAN SUID-AFRIKA

[Registered at the General Post Office as a Newspaper.]

[Geregistreer by die Hoofposkantoor as 'n Nuusblad.]

VOL. CLXXX.] PRICE 6d.

CAPE TOWN, 13TH MAY, 1955.
KAAPSTAD, 13 MEI 1955.

PRYS 6d. [No. 5474.]

OFFICE OF THE PRIME MINISTER.

The following Government Notice is published for general information:—

No. 1012.] [13th May, 1955.

It is hereby notified that His Excellency the Governor-General has been pleased to assent to the following Acts, which are hereby published for general information:—

	PAGE
No. 27 of 1955: Appellate Division Quorum Act, 1955	2
No. 29 of 1955: Criminal Procedure and Evidence Amendment Act, 1955	4

KANTOOR VAN DIE EERSTE MINISTER.

Onderstaande Goewermentskennisgewing word ter algemene inligting gepubliseer:—

No. 1012.] [13 Mei 1955.

Hierby word bekend gemaak dat dit Sy Eksellensie die Goewerneur-generaal behaag het om sy goedkeuring te heg aan onderstaande Wette, wat hierby ter algemene inligting gepubliseer word:—

	BLADSY
No. 27 van 1955: Wet op die Kworum van die Appèlhof, 1955	3
No. 29 van 1955: Wysigingswet op Kriminele Procedure en Bewyslewering, 1955	5

No. 27, 1955.]

ACT

To amend the South Africa Act, 1909.*(English text signed by the Governor-General.)
(Assented to 10th May, 1955.)*

BE IT ENACTED by the Queen's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Substitution of section 110 of the South Africa Act, 1909.

1. The following section is hereby substituted for section *one hundred and ten* of the South Africa Act, 1909:

“Quorum for hearing appeals.

110. (1) Five judges of the Appellate Division shall form a quorum: Provided that on the hearing of an appeal, whether criminal or civil, in which the validity of any Act of Parliament (which includes any instrument which purports to be and has been assented to by the Governor-General as such an Act) is in question, eleven judges of the Appellate Division shall form a quorum.

(2) If at any stage during the hearing of an appeal one or more of the judges die or retire or become otherwise incapable of acting or are absent, the hearing shall, notwithstanding the provisions of sub-section (1), proceed before the remaining judges, and—

(a) where the hearing was commenced before five judges, the judgments of at least three of them which are in agreement; or

(b) where the hearing was commenced before eleven judges, the judgments of at least six of them which are in agreement,

shall be the judgment of the Court, and in any other case the appeal shall be heard *de novo*.

(3) No judge shall sit in the hearing of an appeal against a judgment or order given in a case which was heard before him.”.

Short title and date of commencement.

2. This Act shall be called the Appellate Division Quorum Act, 1955, and shall come into operation on a date to be fixed by the Governor-General by proclamation in the *Gazette*.

No. 27, 1955.]

WET

Tot wysiging van die „Zuid-Afrika Wet, 1909”.

(Engelse teks deur die Goewerneur-generaal geteken.)
(Goedgekeur op 10 Mei 1955.)

DIT WORD BEPAAL deur Haar Majesteit die Koningin, die Senaat en die Volksraad van die Unie van Suid-Afrika, as volg:—

1. Artikel *honderd-en-tien* van die „Zuid-Afrika Wet, 1909”, word hiermee deur die volgende artikel vervang:

„Quorum
voor 't ver-
hoor van
appèlzaken.

110. (1) Vijf rechters van de Afdeling van Appèl vormen een quorum: Met dien verstande dat voor het verhoor van een appèlzaak, hetzij strafrechtelijk of civiel, waarin de rechtsgeldigheid van een Wet van het Parlement (waarbij inbegrepen is een akte die zulk een Wet heet te zijn en waartoe de Goewerneur-generaal zijn toestemming als zulk een Wet verleend heeft), in geschil is, elf rechters van de Afdeling van Appèl een quorum vormen.

(2) Indien op enig stadium gedurende het verhoor van een appèl een of meer der rechters overlijden, aftreden of anderszins tot ageren onbevoegd worden of afwezig zijn, wordt het verhoor, ondanks het bij sub-artikel (1) bepaalde, voor de overige rechters voortgezet, en is—

(a) waar het verhoor voor vijf rechters aangevangen was, de beslissing van minstens drie van de overigen mits zij overeenstemmen; of

(b) waar het verhoor voor elf rechters aangevangen was, de beslissing van minstens zes van de overigen mits zij overeenstemmen,

het vonnis van het hof, en in ieder ander geval wordt het appèl *de novo* verhoord.

(3) Een rechter is onbevoegd deel te nemen aan het verhoor van een appèl aangetekend tegen een vonnis geveld of order gegeven in een zaak voor hem verhoord.”.

Vervanging van
artikel 110 van
die „Zuid-Afrika
Wet, 1909”.

2. Hierdie Wet heet die Wet op die Kworum van die Appèl-hof, 1955, en tree in werking op 'n datum deur die Goewerneur-generaal by proklamasie in die *Staatskoerant* vasgestel te word.

Kort titel
en datum van
inwerkingtreding.

No. 29, 1955.]

ACT

To amend the laws relating to Criminal Procedure and Evidence.

(English text signed by the Governor-General.)
(Assented to 10th May, 1955.)

BE IT ENACTED by the Queen's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Amendment of section 7 of Act 31 of 1917 as substituted by section 1 of Act 46 of 1935.

1. Section *seven* of the Criminal Procedure and Evidence Act, 1917 (hereinafter referred to as the principal Act), is hereby amended by the insertion after sub-section (4) of the following sub-sections:

“(4)*bis*. The Minister may, subject to the provisions of the law relating to the public service, in respect of any Province of the Union, appoint one or more officers to be styled Deputy Attorneys-General who may, subject to the control and directions of the Attorney-General, do anything which may be lawfully done by the Attorney-General.

(4)*ter*. The Minister may, subject to the provisions of the law relating to the public service, in respect of the area of jurisdiction of the Eastern Districts of the Cape of Good Hope Local Division of the Supreme Court, appoint an officer to be styled the Deputy Solicitor-General who may, subject to the control and directions of the Solicitor-General, do anything which may be lawfully done by the Solicitor-General.”.

Repeal of section 35 of Act 31 of 1917.

2. Section *thirty-five* of the principal Act is hereby repealed.

Amendment of section 36 of Act 31 of 1917.

3. Section *thirty-six* of the principal Act is hereby amended—

(a) by the deletion in sub-section (1) of the words “issued by any judge of a superior court”; and

(b) by the deletion of sub-sections (2) and (3).

Amendment of section 44 of Act 31 of 1917.

4. Section *forty-four* of the principal Act is hereby amended by the deletion in sub-section (2) of all the words after the word “Act”.

Amendment of section 49 of Act 31 of 1917, as amended by section 8 of Act 39 of 1926.

5. Section *forty-nine* of the principal Act is hereby amended—

(a) by the insertion in paragraph (a) of sub-section (1) after the word “committed” of the words “whether within the Union or elsewhere”;

(b) by the substitution in paragraph (b) of the said sub-section for the words “of any such offence” of the words “, whether within the Union or elsewhere, of any offence”; and

(c) by the deletion in paragraph (c) of the said sub-section of the word “such”.

Amendment of section 50 of Act 31 of 1917, as amended by section 9 of Act 39 of 1926.

6. Section *fifty* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (1) of the following sub-section:

“(1) If a policeman believes on reasonable grounds that the delay in obtaining a search warrant would defeat the object of the search he may search, without warrant, any person, premises, other place, vehicle or receptacle of whatever nature and any person found in or upon such premises, other place or vehicle, for any such thing as is mentioned in section *forty-nine* and may seize such thing if found and take it before a magistrate: Provided that in the searching of any woman the provisions of sub-section (2) of section *forty-three* shall *mutatis mutandis* apply.”.

No. 29, 1955.]

WET

Tot wysiging van die wette op prosedure en bewyslewering in strafsake.

(Engelse teks deur die Goewerneur-generaal geteken.)
(Goedgekeur op 10 Mei 1955.)

DIT WORD BEPAAL deur Haar Majesteit die Koningin, die Senaat en die Volksraad van die Unie van Suid-Afrika, as volg:—

1. Artikel *sewe* van die „Wet op de Kriminele Procedure en Bewijslevering, 1917” (hieronder die Hoofwet genoem), word hiermee gewysig deur na sub-artikel (4) die volgende sub-artikels in te voeg:

„(4)*bis*. De Minister kan met inachtneming van de wetsbepalingen op de Staatsdienst, ten opzichte van enige provincie van de Unie, een of meer ambtenaren bekend als Adjunct-Prokureurs-generaal aanstellen, die onder het toezicht en onderworpen aan de voorschriften van de Prokureur-generaal, enigiets kunnen doen dat wettiglijk door de Prokureur-generaal gedaan kan worden.

(4)*ter*. De Minister kan, met inachtneming van de wetsbepalingen op de Staatsdienst, ten opzichte van het rechtsgebied van de Plaatselijke Afdeling van het Hooggerechts-hof voor de Oostelike Distrikten van de Kaap de Goede Hoop, een ambtenaar bekend als de Adjunct-Solliciteur-generaal aanstellen, die onder het toezicht en onderworpen aan de voorschriften van de Solliciteur-generaal, enigiets kan doen dat wettiglijk door de Solliciteur-generaal gedaan kan worden.”.

Wysiging van artikel 7 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 1 van Wet 46 van 1935.
2. Artikel *vyf-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee herroep.

Herroeping van artikel 35 van Wet 31 van 1917.
3. Artikel *ses-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur in sub-artikel (1) die woorde „door een rechter van een hoger hof uitgereikte” te skrap; en

(b) deur sub-artikels (2) en (3) te skrap.

Wysiging van artikel 36 van Wet 31 van 1917.
4. Artikel *vier-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2) al die woorde na die woord „hebben” te skrap.

Wysiging van artikel 44 van Wet 31 van 1917.
5. Artikel *nege-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur in paragraaf (a) van sub-artikel (1) na die woorde „gepleegd is”, die woorde „hetzij in de Unie of elders” in te voeg;

(b) deur in paragraaf (b) van genoemde sub-artikel die woorde „van zodanige overtreding” deur die woorde „, hetzij in de Unie of elders, van een overtreding” te vervang; en

(c) deur in paragraaf (c) van genoemde sub-artikel die woord „zodanige” deur die woord „een” te vervang.

Wysiging van artikel 49 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 8 van Wet 39 van 1926.
6. Artikel *vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (1) deur die volgende sub-artikel te vervang:

„(1) Als een politiedienaar op redelijke gronden gelooft dat het oponthoud verbonden aan het verkrijgen van een lastbrief het doel van een huiszoeking zou verijdelen, dan is hij gerechtigd, zonder lastbrief, iemand of een perceel of een andere plek, voertuig of houder van welke aard ook en een ieder die in of op dat perceel of die andere plek of dat voertuig gevonden wordt, te doorzoeken naar zodanige voorwerp als in artikel *negen en veertig* vermeld en zodanige eventueel gevonden voorwerp in beslag te nemen en voor een magistraat te brengen: Met dien verstande dat bij het doorzoeken van een vrouw de bepalingen van sub-artikel (2) van artikel *drie en veertig mutatis mutandis* van toepassing zijn.”.

Wysiging van artikel 50 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 9 van Wet 39 van 1926.

Insertion of
section 50bis
in Act 31 of
1917.

7. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *fifty*:

"Powers of
police to
enter
premises.

50bis. (1) If it appears to a judge of a superior court, a magistrate or justice on complaint made on oath that there are reasonable grounds for believing—

- (a) that the internal security of the Union or the maintenance of law and order is likely to be endangered by or in consequence of any meeting which is being or is about to be held in or upon any premises; or
- (b) that an offence has been or is being or is likely to be committed or that preparations or arrangements for the commission of any offence are being or are likely to be made in or upon any premises,

he may issue a warrant directing a policeman named therein or all policemen to enter the said premises at any reasonable time for the purpose of carrying out such investigations and of taking such reasonable steps as such policeman or policemen may consider necessary for the preservation of the internal security of the Union or the maintenance of law and order or for the prevention of the commission of any offence, and for the purpose of searching such premises or any person in or upon such premises for anything which such policeman or policemen may have reasonable grounds for suspecting to be in or upon such premises or upon such person and as to which he or they may have reasonable grounds for believing that it will afford evidence as to the commission of any offence or that it is intended to be used for the purpose of committing any offence, and to seize any such thing, if found, and to take it before a magistrate.

(2) If any policeman believes on reasonable grounds that the delay in obtaining a warrant under sub-section (1) would defeat the objects of such a warrant, he may himself at all reasonable times, enter the premises concerned without warrant and there carry out such investigations and take such reasonable steps as he may consider necessary for the preservation of the internal security of the Union or the maintenance of law and order, or for the prevention of the commission of any offence, and if he has reasonable grounds for suspecting that there is in or upon the said premises or upon any person in or upon the said premises anything as to which there are reasonable grounds for believing that it will afford evidence as to the commission of any offence or that it is intended to be used for the purpose of committing any offence, he may without warrant search such premises or such person for any such thing and may seize such thing if found and take it before a magistrate.

(3) Whenever any policeman in the investigation of any offence or alleged offence has reasonable grounds for believing that there is upon any premises any person who is able to give evidence in relation to the commission of that offence, he may without warrant enter the said premises for the purpose of interrogating the said person and for taking a statement from him.

(4) Any policeman may use such force as may be necessary to obtain entry to any premises which he is authorized to enter in terms of sub-section (1), (2) or (3) or to overcome any resistance offered against his entry thereto, and may, if necessary, for that purpose break open any door or window of such premises: Provided that no policeman shall act under this sub-section unless he has previously failed to obtain admission after having audibly demanded the same and notified the purpose for which he seeks to enter such premises: Provided further that nothing in this sub-section or sub-section (3) contained shall authorize a policeman to enter

7. Die volgende artikel word hiermee na artikel vyftig in die Hoofwet ingevoeg:

„Bevoegdheden van politie om percelen te betreden.

Invoeging van artikel 50bis in Wet 31 van 1917.

50bis. (1) Indien het op een klachte onder ede gedaan, aan een rechter van een hoger hof, een magistraat of een vrederechter blijkt dat er redelijke gronden bestaan om te geloven—

(a) dat de binnenlandse veiligheid van de Unie of de handhaving van de wet en orde waarschijnlijk door of ten gevolge van een vergadering die in of op een of ander perceel gehouden wordt of staat te worden in gevaar gesteld zal worden; of

(b) dat een overtreding gepleegd is of wordt of waarschijnlijk gepleegd zal worden, of dat voorbereidingen of regelingen voor het plegen van een overtreding in of op een of ander perceel getroffen worden of waarschijnlijk getroffen zullen worden,

kan hij een lastbrief uitreiken, een daarin genoemde politiedienaar of alle politiedienaren gelastende dat perceel op enige redelijke tijdstip te betreden ten einde zodanig onderzoek te ondernemen en zodanige redelijke stappen te doen als door bedoelde politiedienaar of politiedienaren nodig geacht worden voor de bewaring van de binnenlandse veiligheid van de Unie of de handhaving van de wet en orde of voor de voorkoming van het plegen van een overtreding, en ten einde bedoeld perceel of iemand in of op dat perceel te doorzoeken voor enigiets waaromtrent door bedoelde politiedienaar of politiedienaren op redelijke gronden vermoed wordt dat het in of op dat perceel of op die persoon is en waaromtrent bedoelde politiedienaar of politiedienaren redelijke gronden heeft of hebben te geloven dat het bewijs omtrent het plegen van een overtreding zal leveren of dat het bestemd is bij het plegen van een overtreding gebruikt te worden, en om zoiets, indien het gevonden wordt, in beslag te nemen en voor een magistraat te brengen.

(2) Indien een politiedienaar op redelijke gronden gelooft dat het oponthoud verbonden aan het verkrijgen van een lastbrief ingevolge sub-artikel (1) de doeleinden van een zodanig lastbrief zal verijdelen, kan hij zelf te alle redelijke tijden zonder lastbrief het betrokken perceel betreden en aldaar zulk onderzoek ondernemen en zulke redelijke stappen doen als hij voor de bewaring van de binnenlandse veiligheid van de Unie of de handhaving van de wet en orde of voor de voorkoming van het plegen van een overtreding nodig acht, en indien hij redelijke gronden heeft te vermoeden dat er in of op bedoeld perceel of op een persoon in of op dat perceel enigiets is waaromtrent er redelijke gronden bestaan om te vermoeden dat het bewijs omtrent het plegen van een overtreding zal leveren of dat het bestemd is bij het plegen van een overtreding gebruikt te worden, kan hij zonder lastbrief dat perceel of die persoon voor zoiets doorzoeken en zoiets, indien het gevonden wordt, in beslag nemen en voor een magistraat brengen.

(3) Wanneer een politiedienaar bij een onderzoek naar een overtreding of beweerde overtreding redelijke gronden heeft te geloven dat er op een perceel iemand is die in staat is om getuigenis met betrekking tot het plegen van die overtreding te verstrekken, kan hij dat perceel zonder lastbrief betreden ten einde bedoelde persoon te ondervragen en van hem een verklaring af te nemen.

(4) Een politiedienaar kan zoveel geweld gebruiken als nodig mocht zijn om toegang te verkrijgen tot een perceel hetwelk hy krachtens sub-artikel (1), (2) of (3) gemachtigd is te betreden of om enig verzet tegen zijn betreding daarvan te overkomen, en kan, indien nodig, voor dat doel een deur of venster van bedoeld perceel breken: Met dien verstande dat een politiedienaar niet krachtens dit sub-artikel optreedt tenzij hij vooraf op hoorbare wijze toegang tot het perceel geëist en het doel waarvoor hij toegang verlangt, bekend gemaakt heeft en geen toegang kon verkrijgen: Met dien verstande voorts dat het bij dit sub-artikel of bij sub-artikel (3) bepaalde aan geen politiedienaar

the private dwelling of any person for the purpose referred to in sub-section (3), except with the consent of the occupier of that dwelling.

(5) Whenever a woman is searched under any of the provisions of this section, the provisions of sub-section (2) of section *forty-three* shall *mutatis mutandis* apply.

(6) Any person who wilfully obstructs, resists or hinders a policeman in the execution of any duty or the exercise of any power under this section, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a period not exceeding six months or to both such fine and such imprisonment."

Insertion of section 50*ter* in Act 31 of 1917.

8. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *fifty bis*:

"Penalty for wrongful search.

50*ter*. (1) Any person who under colour of the provisions of section *fifty* or section *fifty bis*, wrongfully and maliciously or without reasonable cause applies for, obtains or acts upon any warrant, or wrongfully and maliciously, or without reasonable cause exercises the powers of search conferred by the said sections shall be guilty of an offence and liable to a fine not exceeding fifty pounds, or, in default of payment to imprisonment for a period not exceeding three months. Such person shall also be liable to pay to the person lawfully in occupation of the premises or place when the same was searched, such sum by way of damages, not exceeding one hundred pounds, as the court trying the case may, after recording the conviction, and upon the application of such occupier, award.

(2) Nothing in sub-section (1) contained shall be construed as depriving any aggrieved person of the right to elect or take any other remedy allowed by law in lieu of the remedy under that sub-section."

Amendment of section 51 of Act 31 of 1917, as amended by section 7 of Act 46 of 1935.

9. Section *fifty-one* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (1) after the word "substance" of the words "or article" and by the substitution in that sub-section for the words "or habit-forming drugs" of the words ", habit-forming drugs, arms and ammunition or explosives".

Amendment of section 52 of Act 31 of 1917.

10. Section *fifty-two* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (1) after the words "criminal proceedings" of the words "whether within the Union or elsewhere," and by the substitution in the said sub-section for the words "person presiding at such proceedings" of the words "judicial officer".

Amendment of section 54 of Act 31 of 1917.

11. Section *fifty-four* of the principal Act is hereby amended by the addition at the end thereof of the following sub-sections:

"(6) If the thing was so seized or taken in respect of an offence committed or suspected on reasonable grounds to have been committed in a country or territory outside the Union, the magistrate may, on application and on being satisfied that such offence is punishable in such country or territory by death or by imprisonment for a period of twelve months or more or by a fine of one hundred pounds or more, order such thing to be delivered to a member of a police force established in such country or territory who may thereupon remove it from the Union.

(7) Whenever the thing so removed from the Union is returned to the magistrate, or whenever the magistrate refuses to order the thing to be delivered as aforesaid, he shall cause such thing to be returned to the person from whose possession it was taken, unless he is authorized or required by law to dispose of it otherwise."

machtiging verleent om een private woning voor het in sub-artikel (3) vermeld doel te betreden dan alleen met de toestemming van de okkuperder van die woning.

(5) Wanneer een vrouw krachtens enige van de bepalingen van deze artikel doorzocht wordt, zijn de bepalingen van sub-artikel (2) van artikel *drie en veertig mutatis mutandis* van toepassing.

(6) Iemand die een politiedienaar bij de uitvoering van een plicht of de uitoefening van een bevoegdheid ingevolge dit artikel hindert, weerstaat of belemmert, is aan een misdrijf schuldig en bij schuldigbevinding strafbaar met een boete van hoogstens honderd pond of met gevangenisstraf voor een tijdperk van hoogstens zes maanden of met beide die boete en die gevangenisstraf."

8. Die volgende artikel word hiermee na artikel *vyftig bis* in die Hoofwet ingevoeg:

Invoeging van artikel 50ter in Wet 31 van 1917.

„Straf voor wederrechtlike huiszoeking.

50ter. (1) Ieder persoon die onder voorwendsel van de bepalingen van artikel *vyftig* of artikel *vyftig bis*, verkeerdelik en arglistiglik of zonder redelike oorzaak aansoek doet voor een lastbrief, dezelve verkrijgt of daarop handelt of verkeerdelik en arglistiglik of zonder redelike oorzaak de bevoegdheid tot huiszoeking uitoefent, welke door de bepalingen van de vermelde artikels word verleend, is schuldig aan een overtreding en kan gestraft word met een boete van ten hoogste vijftig pond of bij wanbetaling met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Zodanige persoon moet eveneens aan de persoon die wettig in besit was van het perceel of de plek toen dezelve doorzocht werd, zodanig bedrag als schadevergoeding, honderd pond niet te boven gaande, betalen als het hof voor hetwelk de zaak dient, na aantekening van de veroordeling en op aansoek van zodanige bezitter, mocht toekennen.

(2) Het in sub-artikel (1) bepaalde ontnemt aan een benadeelde persoon niet het recht om, naar keuze, van enig ander wettelik veroorloofd rechtsmiddel gebruik te maken in plaats van het rechtsmiddel ingevolge dat sub-artikel."

9. Artikel *een-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (1) na die woord „stof” die woorde „of ding” in te voeg en deur in daardie sub-artikel die woorde „of gewoontevormende medisyne” deur die woorde „, gewoontevormende medisyne, wapens en ammunisie of ontplofbare stoffe” te vervang.

Wysiging van artikel 51 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 7 van Wet 46 van 1935.

10. Artikel *twee-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (1) na die woord „strafvervolgung” die woorde „, hetzij in de Unie of elders,” in te voeg en deur in genoemde sub-artikel die woorde „iemand anders die bij zodanige verrichtingen voorzit” deur die woorde „andere rechterlike beampte” te vervang.

Wysiging van artikel 52 van Wet 31 van 1917.

11. Artikel *vier-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end daarvan die volgende sub-artikels by te voeg:

Wysiging van artikel 54 van Wet 31 van 1917.

„(6) Indien het ding aldus in beslag genomen of gevat is ten aanzien van een overtreding die begaan is of op redelike gronden vermoed word begaan te zijn geweest in een land of gebied buiten de Unie, kan de magistraat, op aansoek, en wanneer hij oortuigd is dat bedoelde overtreding in dat land of gebied strafbaar is met de dood of met gevangenisstraf voor een tydperk van twaalf maanden of langer of met een boete van honderd pond of meer, gelasten dat bedoeld ding overhandigd word aan een lid van een in dat land of gebied bestaande politiemacht, die het dan uit de Unie mag verwijderen.

(7) Wanneer het aldus uit de Unie verwijderd ding aan de magistraat teruggegeven word, of wanneer de magistraat weigert te gelasten dat het ding zoals voormeld overhandigd moet word, is hij gehouden dat ding te doen teruggeven aan de persoon uit wiens besit het genomen is, tensij hij rechtens gemachtigd of verplicht is er anders over te beskikken."

Amendment of section 65 of Act 31 of 1917, as substituted by section 13 of Act 46 of 1935.

12. Section *sixty-five* of the principal Act is hereby amended by the deletion of sub-section (2).

Amendment of section 66 of Act 31 of 1917.

13. Section *sixty-six* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "three" of the word "five".

Amendment of section 68 of Act 31 of 1917.

14. Section *sixty-eight* of the principal Act is hereby amended by the insertion after the word "correct" of the words "or, if such evidence was recorded in shorthand writing or by mechanical means, any document purporting to be a transcript of the original record of the said evidence and purporting to have been certified as correct under the hand of the person who transcribed it".

Amendment of section 69 of Act 31 of 1917, as amended by section 11 of Act 39 of 1926, section 14 of Act 46 of 1935, section 92 of Act 31 of 1937 and section 29 of Act 40 of 1952.

15. Section *sixty-nine* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (2) of the following sub-section:

"(2) Subject to the proviso to sub-section (2) of section *sixty* and to sections *ninety-five* and *ninety-six*, the evidence given by a witness at a preparatory examination shall be given in the presence of the accused, shall be recorded and shall (except where it was recorded in shorthand writing or by mechanical means) be read over to the witness who gave it or read by such witness. If such evidence was recorded in shorthand writing or by mechanical means, such record shall be transcribed and any document purporting to be a transcript of the original record of the said evidence and purporting to have been certified as correct under the hand of the person who transcribed such evidence, shall *prima facie* be equivalent to such original record."

Amendment of section 85 of Act 31 of 1917, as amended by section 17 of Act 46 of 1935, section 93 of Act 31 of 1937 and section 30 of Act 40 of 1952.

16. Section *eighty-five* of the principal Act is hereby amended by the substitution in paragraph (d) for the words "(including the court of a regional division) and cause the depositions already taken at the enquiry to be read to the accused and to be recorded as evidence at such trial" of the words "and the depositions already taken at the enquiry, shall thereupon be deemed to have been recorded as evidence at such trial" and by the addition at the end of the said paragraph of the following further proviso:

"Provided further that, if the accused so requests, any depositions already taken at the enquiry shall be read to him."

Amendment of section 90 of Act 31 of 1917, as amended by section 31 of Act 40 of 1952.

17. Section *ninety* of the principal Act is hereby amended—

(a) by the insertion in paragraph (b) of sub-section (1) after the word "court" of the words "or, except where the preparatory examination was held by the court of a regional division, give directions for the trial of the accused before the court of the regional division having jurisdiction in the place where the preparatory examination was held"; and

(b) by the substitution for paragraph (c) of the said sub-section of the following paragraph:

"(c) (i) even if the magistrate has discharged the accused, indict the accused for trial before a superior court on a charge of any offence disclosed by the evidence taken at the preparatory examination and direct the magistrate so to commit the accused for trial if, in the Attorney-General's opinion, the accused ought to have been so committed or, except where the preparatory examination was held by the court of a regional division, give directions for the trial of the accused before the court of the regional division having jurisdiction in the place where the preparatory examination was held;

12. Artikel *vyf-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (2) te skrap.

Wysiging van artikel 65 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 13 van Wet 46 van 1935.

13. Artikel *ses-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die woord „drie” deur die woord „vijf” te vervang.

Wysiging van artikel 66 van Wet 31 van 1917.

14. Artikel *agt-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na die woord „gewaarmerkt” die woorde „of, wanneer zodanig getuigenis in snelschrift of door mechaniese middelen is aangetekend, een dokument dat een transcriptie van de oorspronkelijke aantekening van bedoeld getuigenis, en onder de hand van de persoon die dat getuigenis overgeschreven heeft, als korrekte overzetting gewaarmerkt heet te zijn” in te voeg.

Wysiging van artikel 68 van Wet 31 van 1917.

15. Artikel *nege-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (2) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 69 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 11 van Wet 39 van 1926, artikel 14 van Wet 46 van 1935, artikel 92 van Wet 31 van 1937 en artikel 29 van Wet 40 van 1952.

„(2) Behoudens de voorbehoudsbepaling van sub-artikel (2) van artikel *zestig*, en artikels *vijf en negentig* en *zes en negentig*, wordt het getuigenis door een getuige bij een voorlopig onderzoek gegeven, in de tegenwoordigheid van de beschuldigde afgelegd moet het aangetekend worden en (behalve waar het in snelschrift of door mechaniese middelen is aangetekend) aan de getuige die het afgelegd heeft, voorgelezen of door die getuige gelezen worden. Wanneer zodanig getuigenis in snelschrift of door mechaniese middelen is aangetekend, moet het overgeschreven worden, en een dokument dat een transcriptie van de oorspronkelijke aantekening van dat getuigenis, en onder de hand van de persoon die bedoeld getuigenis overgeschreven heeft, als korrekte overzetting gewaarmerkt heet te zijn, is *prima facie* gelijkwaardig met bedoelde oorspronkelijke aantekening.”.

16. Artikel *vyf-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in paragraaf (d) die woorde „(met inbegrip van het hof van een streek-afdeling)” te skrap en die woorde „en de reeds bij het onderzoek afgenomen verklaringen aan de beschuldigde doen voorlezen en ze als getuigenis bij de berechting doen aantekenen” deur die woorde „en de reeds bij het onderzoek afgenomen verklaringen worden daarop geacht bij die berechting als getuigenis te zijn aangetekend” te vervang en deur aan die end van genoemde paragraaf die volgende verdere voorbehoudsbepaling by te voeg:

Wysiging van artikel 85 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 17 van Wet 46 van 1935, artikel 93 van Wet 31 van 1937 en artikel 30 van Wet 40 van 1952.

„Met dien verstande voorts dat, indien de beschuldigde aldus verzoekt, enige verklaringen reeds bij het onderzoek afgelegd aan hem voorgelezen moeten worden.”.

17. Artikel *negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

Wysiging van artikel 90 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 31 van Wet 40 van 1952.

(a) deur in paragraaf (b) van sub-artikel (1) na die woord „hof” die woorde „of, behalve waar het voorlopig onderzoek door het hof van een streek-afdeling gehouden is, bevelen dat de beschuldigde voor het hof van de streek-afdeling met rechtsbevoegdheid in de plaats waar het voorlopig onderzoek werd gehouden, terecht moet staan” in te voeg; en

(b) deur paragraaf (c) van genoemde sub-artikel deur die volgende paragraaf te vervang:

„(c) (i) zelfs wanneer de magistraat de beschuldigde heeft ontslagen, de beschuldigde op een akte van beschuldiging voor een hoger hof aanklagen wegens enig misdrijf door het getuigenis bij het voorlopig onderzoek afgenomen, aan het licht gebracht, en de magistraat gelasten de beschuldigde aldus ter terechtzitting te verwijzen indien, volgens het oordeel van de Prokureur-generaal, de beschuldigde aldus had moeten worden verwezen, of, behalve waar het voorlopig onderzoek door het hof van een streek-afdeling gehouden werd, gelasten dat de beschuldigde voor het hof van de streek-afdeling met rechtsbevoegdheid in de plaats waar het voorlopig onderzoek werd gehouden, terecht moet staan;

- (ii) in either of the cases mentioned in subparagraph (i) order the magistrate to issue a warrant for the re-arrest of the accused if he has been discharged from custody, or direct that the recognizances shall remain in operation if the accused has been admitted to bail or give such other directions in respect of further proceedings against the accused as the Attorney-General may think right and determine; or”.

Amendment of section 99 of Act 31 of 1917, as substituted by section 16 of Act 39 of 1926.

18. Section *ninety-nine* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the proviso thereto of the following proviso:

“Provided that—

- (a) where any person has been committed for trial or for sentence upon a charge of any such offence, the magistrate to whom application for bail is made, may, if he has reason to believe that notwithstanding any conditions of a recognizance, such person is not likely to appear as required or to comply with any condition imposed (without prejudice to such person's rights under section *one hundred and eight*) refuse to admit him to bail;
- (b) where any person has been committed for trial upon a charge of rape, the magistrate to whom application for bail is made, may (without prejudice to such person's rights under section *one hundred and eight*) refuse to admit him to bail; and
- (c) where a woman has been committed for trial upon a charge of having murdered her newly born child or where a person under sixteen years of age has been committed for trial on a charge of murder, the magistrate to whom application for bail is made, may admit such woman or person to bail.”.

Amendment of section 102 of Act 31 of 1917.

19. Section *one hundred and two* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (1) after the word “him” of the words “give his decision thereon and, if the application is granted,”.

Amendment of section 104 of Act 31 of 1917.

20. Section *one hundred and four* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (2) of the following sub-section:

“(2)*bis*. The court, judge or magistrate aforesaid may further add to the recognizance any condition which it or he may deem necessary or advisable in the interests of justice, as to—

- (a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;
- (b) places where he is forbidden to go;
- (c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution; or
- (d) any other matter relating to his conduct.”.

Amendment of section 106 of Act 31 of 1917.

21. Section *one hundred and six* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following sub-section:

“(3) The court or officer aforesaid may further add to the recognizance any condition which it or he may deem necessary or advisable in the interests of justice, as to—

- (a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;
- (b) places where he is forbidden to go;
- (c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution; or
- (d) any other matter relating to his conduct.”.

Amendment of section 108 of Act 31 of 1917.

22. Section *one hundred and eight* of the Principal Act is hereby amended by the insertion after the words “excessive bail” of the words “or having imposed unreasonable conditions”.

- (ii) in het een of het ander in sub-paragraaf (i) bedoeld geval, de magistraat gelasten een lastbrief voor de wederarrestatie van de beschuldigde uit te reiken indien hij uit bewaring is ontslagen, of gelasten dat de borgakte van kracht blijve indien de beschuldigde onder borgstelling is vrijgelaten of zodanige andere bevelen wat betreft verdere verrichtingen tegen de beschuldigde geven als de Prokureur-generaal mocht goedvinden en beslissen; of”.

18. Artikel *nege-en-negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die voorbehoudsbepaling daarby deur die volgende voorbehoudsbepaling te vervang:

Wysiging van artikel 99 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 16 van Wet 39 van 1926.

„Met dien verstande dat—

- (a) wanneer iemand op een aanklacht van een zodanige overtreding ter terechtzitting of voor vonnis is verwezen, de magistraat aan wie een aanzoek om onder borgstelling ontslagen te worden, gericht wordt, indien hij reden heeft te vermoeden dat zo iemand ondanks enige voorwaarden van een borgakte waarschijnlijk niet zoals vereist zal verschijnen of aan enige opgelegde voorwaarde niet zal voldoen (zonder afbreuk aan de rechten van zo iemand krachtens artikel *honderd en acht*) kan weigeren hem onder borgstelling te ontslaan;
- (b) waar iemand op een aanklacht van verkrachting ter terechtzitting is verwezen, de magistraat aan wie het aanzoek om onder borgstelling ontslagen te worden, gericht wordt, (zonder afbreuk aan de rechten van zo iemand krachtens artikel *honderd en acht*) kan weigeren om hem onder borgstelling te ontslaan; en
- (c) waar een vrouw op een aanklacht van moord op haar pasgeboren kind ter terechtzitting is verwezen, of waar een persoon onder de leeftijd van zestien jaar op een aanklacht van moord ter terechtzitting is verwezen, de magistraat aan wie het aanzoek om onder borgstelling ontslagen te worden, gericht wordt, die vrouw of persoon onder borgstelling kan ontslaan.”.

19. Artikel *honderd-en-twee* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (1) na die woord „verlenen” die woorde „zijn beslissing dienaangaande geven en, indien het aanzoek toegestaan wordt,” in te voeg.

Wysiging van artikel 102 van Wet 31 van 1917.

20. Artikel *honderd-en-vier* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die volgende sub-artikel na sub-artikel (2) in te voeg:

Wysiging van artikel 104 van Wet 31 van 1917.

„(2)*bis*. Het hof of de rechter of magistraat voormeld kan voorts aan de borgakte enige voorwaarde toevoegen die het of hij in het belang van de rechtspleging nodig of raadzaam acht, aangaande—

- (a) tijden wanneer en plaatsen waar en personen bij wie de beschuldigde zich persoonlik moet aanmelden;
- (b) plaatsen waarheen het hem verboden is te gaan;
- (c) verbod op omgang door de beschuldigde met getuigen voor de vervolging; of
- (d) enige andere aangelegenheid rakende zijn gedrag”.

21. Artikel *honderd-en-ses* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 106 van Wet 31 van 1917.

„(3) Het hof of de ambtenaar voormeld kan voorts aan de borgakte enige voorwaarde toevoegen welke het of hij in het belang van de rechtspleging nodig of raadzaam acht, aangaande—

- (a) tijden wanneer en plaatsen waar en personen bij wie de beschuldigde zich persoonlik moet aanmelden;
- (b) plaatsen waarheen het hem verboden is te gaan;
- (c) verbod op omgang door de beschuldigde met getuigen voor de vervolging; of
- (d) enige andere aangelegenheid rakende zijn gedrag”.

22. Artikel *honderd-en-agt* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na die woord „verlangt” die woorde „of onredelijke voorwaarden vaststelt” in te voeg.

Wysiging van artikel 108 van Wet 31 van 1917.

Insertion of
section 116bis
in Act 31 of
1917.

23. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *one hundred and sixteen*:

"Provision
in case
of default
in the
conditions
of recog-
nizance.

116bis. If it appears to the court, judge, magistrate or other judicial officer concerned that default has been made in any condition of a recognizance taken before it or him, or if it appears to the court, judge, magistrate or other judicial officer before which or whom an accused person has to appear in terms of any recognizance entered into before another court, judge, magistrate or judicial officer, that default has been made in any condition of such recognizance, such court, judge, magistrate or other judicial officer may—

- (a) issue an order declaring the recognizance forfeited, and such order shall have the effect of a judgment on the recognizance for the amounts therein named against the person admitted to bail and his sureties respectively;
- (b) issue a warrant for the arrest of the person admitted to bail and afterwards, upon being satisfied that the ends of justice would otherwise be defeated, commit him, when so arrested, to a gaol until his trial."

Amendment of
section 117 of
Act 31 of 1917.

24. Section *one hundred and seventeen* of the principal Act is hereby amended by the insertion after the word "Minister" of the words "or any person acting under his authority".

Amendment of
section 129 of
Act 31 of 1917,
as amended by
section 20 of
Act 39 of 1926.

25. Section *one hundred and twenty-nine* of the principal Act is hereby amended by the insertion after the word "articles" of the words "or of a sum of money representing the value of any number of specific articles".

Amendment of
section 131 of
Act 31 of 1917,
as amended by
section 20 of
Act 46 of 1935.

26. Section *one hundred and thirty-one* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following sub-section:

"(3) If a person has made any statement on oath whether orally or in writing and he thereafter on another oath makes another statement as aforesaid, which is in conflict with such first-mentioned statement, he shall be guilty of an offence and may, on an indictment, summons or charge alleging that he made the two conflicting statements, upon proof of these two statements and without proof as to which of the said statements was false, be convicted of such offence and punished with the penalties prescribed by law for the crime of perjury, unless it is proved that when he made each statement he believed it to be true."

Amendment of
section 157 of
Act 31 of
1917.

27. Section *one hundred and fifty-seven* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (3) of the following sub-section:

"(3)bis. Together with his plea the accused may offer an explanation of his attitude in relation to the charge, or a statement indicating the basis of his defence, and such explanation or statement shall be recorded and shall form a portion of the record of the case."

Amendment of
section 161 of
Act 31 of 1917.

28. Section *one hundred and sixty-one* of the Principal Act is hereby amended by the addition at the end thereof of the following sub-section:

"(5) The provisions of this section shall be read as being additional to and not in substitution for the provisions of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916."

Amendment of
section 169 of
Act 31 of 1917,
as amended by
section 27 of
Act 46 of 1935
and section 4
of Act 21 of
1954.

29. Section *one hundred and sixty-nine* of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraph (h) of sub-section (1) of the following paragraph:

"(h) persons who are serving or actually undergoing training in any land, sea or air force under the laws relating to the defence of the Union and members of any police force;"

23. Die volgende artikel word hiermee na artikel *honderden-sestig* in die Hoofwet ingevoeg:

„Voorziening
ingeval de
voorwaarden
van een
borgakte
niet na-
gekomen
worden.

116bis. Blijkt het aan het hof of de rechter, magistraat of andere betrokken rechterlike beambte dat een of ander van de voorwaarden van een voor hetzelfde of hem aangegane borgakte niet is nagekomen, of blijkt het aan het hof of de rechter, magistraat of andere rechterlike beambte voor hetwelk of voor wie een beschuldigde persoon ingevolge een borgakte voor een ander hof of een andere rechter, magistraat of rechterlike beambte aangegaan, verschijnen moet, dat een of ander van de voorwaarden van bedoelde borgakte niet is nagekomen, dan kan dat hof of die rechter, magistraat of andere rechterlike beambte—

(a) een order uitreiken waarbij de borgakte verbeurdverklaard wordt, zullende bedoelde order de kracht van een vonnis op de borgakte hebben voor de daarin vermelde bedragen onderscheidenlik tegen de onder borgstelling ontslagen persoon en zijn borgen;

(b) een lastbrief uitreiken voor de arrestatie van de persoon die onder borgstelling is ontslagen en daarna, indien overtuigd dat de rechtspleging anderszins verijdeld zou worden, hem, wanneer hij aldus is gearresteerd, naar een gevangenis verwijzen totdat zijn berechting plaatsvindt.”.

Invoeging van
artikel 116bis in
Wet 31 van 1917.

24. Artikel *honderden-sewentien* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na die woord „Minister” die woorde „of iemand die op zijn gezag handelt” in te voeg.

Wysiging van
artikel 117 van
Wet 31 van 1917.

25. Artikel *honderd nege-en-twintig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na die woord „voorwerpen” die woorde „of uit een som geld vertegenwoordigend van de waarde van een aantal bepaalde voorwerpen” in te voeg.

Wysiging van
artikel 129 van
Wet 31 van 1917,
soos gewysig deur
artikel 20 van Wet
39 van 1926.

26. Artikel *honderd een-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende sub-artikel te vervang:

„(3) Wanneer iemand onder ede een verklaring heeft afgelegd, hetzij mondeling of schriftelik, en hij daarna onder een andere eed een andere verklaring zoals voormeld aflegt die met eerstbedoelde verklaring in strijd is, is hij aan een overtreding schuldig en kan hij op een akte van beschuldiging, dagvaarding of aanklacht waarin hem het afleggen van de twee tegenstrijdige verklaringen ten laste gelegd wordt, na bewijs van bedoelde twee verklaringen en zonder dat bewezen wordt welke van die twee verklaringen vals was, wegens zodanige overtreding veroordeeld worden en gestraft met de straffen rechtens voor de misdaad van meened bepaald, tenzij bewezen wordt dat hij bij het afleggen van iedere verklaring geloofde dat dezelve waar was.”.

Wysiging van
artikel 131 van
Wet 31 van 1917,
soos gewysig deur
artikel 20 van Wet
46 van 1935.

27. Artikel *honderd sewe-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na sub-artikel (3) die volgende sub-artikel in te voeg:

„(3)*bis*. Tezamen met zijn pleit kan de beschuldigde een verduideliking aanbieden aangaande zijn houding met betrekking tot de aanklacht, of een verklaring die de grondslag van zijn verdediging aanduidt, en bedoelde verduideliking of verklaring wordt aangetekend en maakt deel van de processtukken in de zaak uit.”.

Wysiging van
artikel 157 van
Wet 31 van 1917.

28. Artikel *honderd een-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end daarvan die volgende sub-artikel by te voeg:

„(5) De bepalingen van dit artikel worden uitgelegd als een bijvoeging tot en niet ter vervanging van de bepalingen van artikel *acht en twintig* van de Wet op Geestesgebreken, 1916.”.

Wysiging van
artikel 161 van
Wet 31 van 1917.

29. Artikel *honderd nege-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur paragraaf (h) van sub-artikel (1) deur die volgende paragraaf te vervang:

„(h) personen die ingevolge de wetten met betrekking tot de verdediging van de Unie in een land-, zee- of luchtmacht dienen of werkelik opleiding ondergaan en leden van een politiemacht;”.

Wysiging van
artikel 169 van
Wet 31 van 1917,
soos gewysig deur
artikel 27 van
Wet 46 van 1935
en artikel 4 van
Wet 21 van 1954.

Amendment of section 170 of Act 31 of 1917, as substituted by section 5 of Act 21 of 1954.

30. Section *one hundred and seventy* of the Principal Act is hereby amended by the addition at the end thereof of the following sub-section, the existing section becoming sub-section (1):

"(2) If the Minister is of opinion that the area of any jury district is not large enough he may, notwithstanding anything to the contrary in sub-section (1) contained, by notice in the *Gazette* add to that jury district any polling district adjoining such jury district and such polling district shall thereupon form part of such jury district."

Amendment of section 192 of Act 31 of 1917.

31. (1) Section *one hundred and ninety-two* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "Governor-General" of the words "Minister in consultation with the Minister of Finance".

(2) The tariff of allowances for persons summoned as jurors in force at the date of commencement of this Act shall be deemed to have been prescribed under section *one hundred and ninety-two* of the principal Act as amended by sub-section (1) of this section.

Amendment of section 215*bis* of Act 31 of 1917 as inserted by section 13 of Act 21 of 1954.

32. Section *two hundred and fifteen bis* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the insertion after the words "for trial is" of the words "or two or more persons jointly committed for trial are";
- (b) by the insertion after the word "him" of the words "or them";
- (c) by the insertion in paragraph (h) after the word "accused" in both places where it occurs of the words "or any of the accused"; and
- (d) by the substitution for the words after paragraph (h) of the following words: "or with such an offence together with any other offence, the Minister may, by a notification on or attached to the notice of trial direct that the trial take place before a judge without jury."

Insertion of section 216*bis* in Act 31 of 1917.

33. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *two hundred and sixteen*:

"Incapacity of assessor. 216*bis*. (1) If at any time during a trial in respect of which the presiding judge was not in terms of the proviso to sub-section (2) of section *two hundred and sixteen* obliged to summon assessors to his assistance, any assessor dies or becomes in the opinion of the judge incapable of continuing to act as assessor, the judge may, if he thinks fit, direct that the trial shall proceed without such assessor.

(2) Where the judge has given a direction in terms of sub-section (1) the trial shall proceed as if the said assessor had not been called by the judge to his assistance.

(3) If at any time during a trial in respect of which the presiding judge was in terms of the proviso to sub-section (2) of section *two hundred and sixteen* obliged to summon assessors to his assistance, one of the assessors dies or becomes in the opinion of the judge incapable of continuing to act as assessor, the judge may, if he thinks fit, with the consent of the accused and the prosecutor, direct that the trial shall proceed without such assessor.

(4) Where the trial proceeds in pursuance of a direction given in terms of sub-section (3) the decision of the court shall, notwithstanding anything in paragraph (d) of sub-section (3) of section *two hundred and sixteen* contained, be unanimous.

(5) If the judge does not direct as provided in sub-section (1) or (3) or where the court is unable, as required by sub-section (4), to agree on a decision on any charge in the indictment, the provisions of sub-section (2) of section *two hundred and fourteen* shall *mutatis mutandis* apply.

(6) If the court is unable, as required by sub-section (4), to agree on a decision on any charge in the indictment, and the person accused is again

30. Artikel *honderd-en-sewentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end daarvan die volgende sub-artikel by te voeg, terwyl die bestaande artikel sub-artikel (1) word: „(2) Indien de Minister van oordeel is dat het gebied van een jurydistrikt niet groot genoeg is, kan hij, ondanks andersluidende bepalingen in sub-artikel (1) vervat, bij kennisgeving in de *Staatskoerant* aan dat jurydistrikt een kiesdistrikt aangrensend aan dat jurydistrikt toevoegen, en dat kiesdistrikt maakt daarop deel uit van bedoeld jurydistrikt.”
- Wysiging van artikel 170 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 5 van Wet 21 van 1954.
31. (1) Artikel *honderd twee-en-negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die woord „Gouverneur-generaal” deur die woorde „Minister in overleg met de Minister van Financieën” te vervang.
- Wysiging van artikel 192 van Wet 31 van 1917.
- (2) Die tarief van toelaes vir persone as jurieledede gedagvaar, wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet van krag is, word geag kragtens artikel *honderd twee-en-negentig* van die Hoofwet, soos gewysig deur sub-artikel (1) van hierdie artikel, voorgeskryf te gewees het.
32. Artikel *tweehonderd-en-vyftien bis* van die Hoofwet word hiermee gewysig—
- Wysiging van artikel 215bis van Wet 31 van 1917, soos ingevoeg deur artikel 13 van Wet 21 van 1954.
- (a) deur na die woorde „verwezen is” die woorde „of twee of meer personen die tezamen ter terechtzitting verwezen zijn” in te voeg;
- (b) deur na die woord „hem” die woorde „of hun” in te voeg;
- (c) deur in paragraaf (h) na die woord „beschuldigde” in beide plekke waar dit voorkom die woorde „of een van de beschuldigten” in te voeg; en
- (d) deur die woorde na paragraaf (h) deur die volgende woorde te vervang: „of zulk een overtreding alsmede een andere overtreding, kan de Minister, door een mededeling op of gehecht aan de kennisgeving van het verhoor gelasten dat het verhoor voor een rechter zonder jury moet geschieden.”
33. Die volgende artikel word hiermee na artikel *tweehonderden-sestien* in die Hoofwet ingevoeg:
- „Onbekwaamheid van assessor.
- 216bis. (1) Indien te eniger tyd gedurende een berechting ten opzichte waarvan de voorzittende rechter niet ingevolge de voorbehoudsbepaling bij sub-artikel (2) van artikel *twee honderd en zestien* verplicht was om assessors tot zijn hulp op te roepen, een assessor te sterven komt of naar het oordeel van de rechter onbekwaam wordt om verder als assessor te dienen, kan de rechter naar goeddunken de voortzetting van de berechting zonder de bedoelde assessor gelasten.
- (2) Waar de rechter ingevolge sub-artikel (1) gelast heeft, gaat de berechting voort alsof bedoelde assessor niet door de rechter tot zijn hulp opgeroepen was.
- (3) Indien te eniger tijd gedurende een berechting ten opzichte waarvan de voorzittende rechter ingevolge de voorbehoudsbepaling bij sub-artikel (2) van artikel *twee honderd en zestien* verplicht was om assessors tot zijn hulp op te roepen, een van de assessors te sterven komt of volgens het oordeel van de rechter onbekwaam wordt om verder als assessor te dienen, kan de rechter naar goeddunken en met instemming van de beschuldigde en de vervolger de voortzetting van de berechting zonder de bedoelde assessor gelasten.
- (4) Waar de berechting ingevolge een lastgeving krachtens sub-artikel (3) voortgezet wordt, moet de beslissing van het hof ondanks de bepalingen van paragraaf (d) van sub-artikel (3) van artikel *twee honderd en zestien* eenparig zijn.
- (5) Indien de rechter niet krachtens sub-artikel (1) of (3) gelast, of waar het hof niet in staat is om volgens voorschrift van sub-artikel (4) in verband met een beslissing aangaande een of ander aanklacht in de akte van beschuldiging overeen te komen, zijn de bepalingen van sub-artikel (2) van artikel *twee honderd en veertien mutatis mutandis* van toepassing.
- (6) Indien het hof niet in staat is om volgens voorschrift van sub-artikel (4) in verband met een beslissing aangaande een aanklacht in de akte van beschuldiging overeen te komen, en de beschuldigde
- Invoeging van artikel 216bis in Wet 31 van 1917.

tried on such charge, then the judge and the assessor who were members of the court which failed to agree as aforesaid shall not be competent to be members of any subsequent court constituted to try such person on such charge.”.

Amendment of section 221 of Act 31 of 1917.

34. Section *two hundred and twenty-one* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (2), after the words “dealt with” of the words “as well as in the case of a trial before the court of a regional division which takes place on the direction of the Attorney-General in terms of paragraph (b) or (c) of sub-section (1) of section *ninety*,”.

Amendment of section 231 of Act 31 of 1917.

35. Section *two hundred and thirty-one* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the insertion after the word “assault” where it occurs for the second time of the words “with intent to do grievous bodily harm, or a common assault,”;
- (b) by the insertion after the word “assault” where it occurs for the fourth time of the words “with intent to do grievous bodily harm, or of a common assault”;
- (c) by the deletion of all the words after the word “theft” where it occurs for the second time; and
- (d) by the addition at the end thereof of the following sub-section, the existing section becoming sub-section (1):

“(2) If on the trial of any person upon any indictment, summons or charge in respect of robbery the evidence, though not sufficient to substantiate the charge of robbery, is sufficient to show that the accused was guilty of receiving stolen goods knowing them to have been stolen, he may be found guilty of receiving stolen goods knowing them to have been stolen; and upon any such finding the accused shall be liable to the same punishment as if convicted of the like offence on an indictment, summons or charge specially framed for the offence of receiving stolen goods knowing them to have been stolen.”.

Amendment of section 234 of Act 31 of 1917, as amended by section 43 of Act 46 of 1935.

36. Section *two hundred and thirty-four* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (2) of the following sub-section:

“(2)*bis*. Any person charged with murder or culpable homicide, in regard to whom it is not proved that he wrongfully caused the death of the person whom he is charged with killing, may be found guilty of the robbery of or the assault with intent to rob such person if it is proved that in fact such offence was committed.”.

Substitution of section 235 of Act 31 of 1917, as substituted by section 44 of Act 46 of 1935.

37. The following section is hereby substituted for section *two hundred and thirty-five* of the principal Act:

“Exposing an infant or concealment of birth.

235. If upon the trial of any accused upon a charge of murder or culpable homicide it appears upon the evidence that the accused did not commit the crime of murder or culpable homicide, he may be convicted of exposing an infant or of disposing of the body of a child with intent to conceal the fact of its birth, if the evidence establishes that he committed such offence.”.

Insertion of section 245*bis* in Act 31 of 1917.

38. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *two hundred and forty-five*:

“Duty of witnesses to keep police informed of their whereabouts.

245*bis*. (1) Any person who is advised in writing by any member of a police force established under any law, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the officer in charge of a police post, that he will be required as a witness in any preparatory examination or trial, shall, until such preparatory examination or trial has been finally disposed of, or until he is officially advised that he will no longer be required as a witness, keep the officer in charge of the police post nearest to his ordinary place of residence informed at all times of

weer op die aanklacht berecht wordt, dan zijn de rechter en de assessor die leden waren van het hof dat niet in staat was zoals voormeld overeen te komen, niet bevoegd om leden te zijn van een hof daarna saamgesteld om die persoon op bedoelde aanklacht te berechten."

34. Artikel *tweehonderd een-en-twintig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2) na die woorde „terug-verwezen is” die woorde „alook in geval van een berechting voor het hof van een streek-afdeling die plaatsvindt op bevel van de Prokureur-generaal ingevolge paragraaf (b) of (c) van sub-artikel (1) van artikel *negentig*,” in te voeg.

Wysiging van artikel 221 van Wet 31 van 1917.

35. Artikel *tweehonderd een-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

Wysiging van artikel 231 van Wet 31 van 1917.

- (a) deur na die woord „aanranding” waar dit die tweede keer voorkom die woorde „met het doel om ernstig lichamelik letsel te doen, of een gewone aanranding” in te voeg;
- (b) deur na die woord „aanranding” waar dit die vierde keer voorkom die woorde „met het doel om ernstig lichamelik letsel te doen, of aan gewone aanranding” in te voeg;
- (c) deur al die woorde na die woord „diefstal” waar dit die tweede keer voorkom, te skrap; en
- (d) deur aan die end daarvan die volgende sub-artikel by te voeg, terwyl die bestaande artikel sub-artikel (1) word:

„(2) Indien iemand op een akte van beschuldiging, dagvaarding of aanklacht voor roof terechtstaat en de getuigenis, hoewel niet voldoende om de aanklacht van roof te bewijzen, voldoende is tot bewijs dat de beschuldigde schuldig was aan 't ontvangen van gestolen goederen wetende dat ze gestolen waren, kan hij schuldig bevonden worden aan 't ontvangen van gestolen goederen wetende dat ze gestolen waren, zullende de beschuldigde op zodanige schuldige-bevinding aan dezelfde straf onderhevig zijn alsof hij wegens dezelfde overtreding veroordeeld was op een akte van beschuldiging, dagvaarding of aanklacht biezonderlik opgesteld voor de overtreding van 't ontvangen van gestolen goederen wetende dat ze gestolen waren.”.

36. Artikel *tweehonderd vier-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na sub-artikel (2) die volgende sub-artikel in te voeg:

Wysiging van artikel 234 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 43 van Wet 46 van 1935.

„(2)*bis*. Een wegens moord of strafbare manslag aangeklaagde, ten aanzien van wie niet bewezen wordt dat hij wederrechtelik de dood van de persoon die hij beschuldigd wordt te hebben gedood, veroorzaakt heeft, kan wegens roof of aanranding met opzet van roof op die persoon schuldig bevonden worden indien het bewezen wordt dat bedoelde overtreding inderdaad gepleegd is.”.

37. Artikel *tweehonderd vyf-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 235 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 44 van Wet 46 van 1935.

„Tevondelingleggen of verberging van geboorte.

235. Indien bij de berechting van een beschuldigde op een aanklacht van moord of strafbare manslag uit de getuigenis blijkt dat de beschuldigde niet de misdaad van moord of strafbare manslag pleegde, dan kan hij schuldig bevonden worden aan tevondelingleggen van een jonggeboren kind of aan wegmaken van het lichaam van een kind, met het oogmerk om het feit dat het geboren is, te verbergen, indien uit de getuigenis blijkt dat hij deze overtreding gepleegd heeft.”.

38. Die volgende artikel word hiermee na artikel *tweehonderd vyf-en-veertig* in die Hoofwet ingevoeg:

Invoeging van artikel 245*bis* in Wet 31 van 1917.

„Plicht van getuigen om politie te verwittigen omtrent waar zij te vinden zijn.

245*bis*. (1) Iemand die door een lid, met of boven de rang van sergeant, van een onder een wet opgerichte politiemacht of door de bevelvoerende officier van een politiepost schriftelik in kennis gesteld wordt dat hij als getuige bij een voorlopig onderzoek of een berechting nodig zal zijn, moet, totdat het voorlopig onderzoek of de berechting voleindigd is, of totdat hij ambtelik in kennis gesteld wordt dat hij niet meer als getuige nodig is, de bevelvoerende officier van het politiekantoor die het naast aan zijn gewone woonplaats gelegen is, te

his full residential address or any other address where, during that period, he may conveniently be found.

(2) Any person who fails to comply with the provisions of sub-section (1) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding twenty-five pounds or to imprisonment for a period not exceeding one month."

Amendment of section 254 of Act 31 of 1917.

39. Section *two hundred and fifty-four* of the principal Act is hereby amended by the substitution in sub-section (1) for the words "a magistrate of that district shall endorse on the subpoena his order that it be served on the person named therein and the subpoena so endorsed shall, when delivered to the proper officer within that district," of the words "the subpoena shall be delivered to the proper officer within that district and shall".

Amendment of section 255 of Act 31 of 1917, as amended by section 46 of Act 46 of 1935.

40. (1) Section *two hundred and fifty-five* of the principal Act is hereby amended by the substitution in sub-section (2) for the word "Governor-General" of the words "Minister in consultation with the Minister of Finance".

(2) The tariff of allowances for witnesses in criminal cases in force at the date of commencement of this Act shall be deemed to have been prescribed under section *two hundred and fifty-five* of the principal Act as amended by sub-section (1) of this section.

Amendment of section 268 of Act 31 of 1917, as substituted by section 48 of Act 46 of 1935.

41. Section *two hundred and sixty-eight* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (4) of the following sub-section:

"(4)*bis*. In any criminal proceedings in which it is relevant to prove that the details set out in any consignment note executed for the purpose of the transport of any goods by the South African Railways and Harbours Administration are correct, such details may subject to the provisions *mutatis mutandis* of the proviso to sub-section (4) and to the provisions of sub-section (5), be proved *prima facie* by the production of a document purporting to be an affidavit made by the person who executed such consignment note, in which it is stated that the details set out in such consignment note are correct in relation to the goods described in such consignment note and delivered for transport in connection therewith."

Amendment of section 274 of Act 31 of 1917.

42. Section *two hundred and seventy-four* of the principal Act is hereby amended by the addition at the end thereof of the following sub-section the existing section becoming sub-section (1):

"(2) It shall be lawful to admit evidence that anything was pointed out by the person under trial or that any fact or thing was discovered in consequence of information given by such person notwithstanding that such pointing out or information forms part of a confession or statement which by law is not admissible against him on such trial."

Amendment of section 284 of Act 31 of 1917.

43. Section *two hundred and eighty-four* of the principal Act is hereby amended by the substitution in paragraph (1) of the proviso thereto for the words "the guilt of such person" of the words "the falsity of the statement which forms the subject of the charge".

Amendment of section 313 of Act 31 of 1917, as amended by section 34 of Act 39 of 1926.

44. Section *three hundred and thirteen* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (2) after the word "money" where it occurs for the first time of the words "or specific goods or articles" and by the addition at the end of the said sub-section of the words "or the deficient goods or articles or any part thereof."

Amendment of section 346 of Act 31 of 1917.

45. Section *three hundred and forty-six* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the deletion of sub-sections (2) and (3); and
- (b) by the substitution in sub-section (5) for the words "shall be carried into execution at once" of the words "may be carried into execution at once, or may be suspended as before for a further period or further periods of not more than fifteen days, as the court may deem fit".

allen tijde op hoogte houden van zijn volle woon-adres of een ander adres waar hij gedurende dat tijdperk geredelik te vinden zal zijn.

(2) Iemand die in gebreke blijft de bepalingen van sub-artikel (1) na te komen, is aan een overtreding schuldig en bij schuldigbevinding strafbaar met een boete van hoogstens vijf en twintig pond of met gevangenisstraf voor een tijdperk van hoogstens een maand.”.

39. Artikel *tweehonderd vier-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (1) die woorde „is een magistraat van dat distrikt verplicht, bij een order op de sub-poena gesteld te gelasten, dat dezelve op de daarin genoemde persoon gediend worde. De van deze order voorziene subpoena word aan de bevoegde beambte binnen dat distrikt ter hand gesteld” deur die woorde „wordt de subpoena aan de bevoegde beambte binnen dat distrikt ter hand gesteld” te vervang.

Wysiging van artikel 254 van Wet 31 van 1917.

40. (1) Artikel *tweehonderd vyf-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2) die woord „Gouverneur-generaal” deur die woorde „Minister in overleg met de Minister van Financieën” te vervang.

Wysiging van artikel 255 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 46 van Wet 46 van 1935.

(2) Die tarief van toelaes vir getuies in kriminele sake wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet van krag is, word geag kragtens artikel *tweehonderd vyf-en-vyftig* van die Hoofwet, soos gewysig deur sub-artikel (1) van hierdie artikel, voorgeskryf te gewees het.

41. Artikel *tweehonderd agt-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na sub-artikel (4) die volgende sub-artikel in te voeg:

Wysiging van artikel 268 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 48 van Wet 46 van 1935.

„(4)*bis*. In een kriminele zaak waar het ter zake dient te bewijzen dat de biezonderheden uiteengezet in een vrachtbrief opgesteld voor het vervoer van goederen door de Administratie van de Zuid Afrikaanse Spoorwegen en Havens juist zijn, kunnen die biezonderheden, behoudens de bepalingen *mutatis mutandis* van de voorbehoudsbepaling bij sub-artikel (4) en het bij sub-artikel (5) bepaalde, *prima facie* bewezen worden door de overlegging van een dokument dat heet een beëdigde verklaring te zijn van de persoon die bedoelde vrachtbrief opgesteld heeft, waarin verklaard wordt dat de biezonderheden in die vrachtbrief uiteengezet juist zijn met betrekking tot de goederen in die vrachtbrief beschreven en voor vervoer in verband daarmee afgeleverd.”.

42. Artikel *tweehonderd vier-en-sewentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end daarvan die volgende sub-artikel by te voeg, terwyl die bestaande artikel sub-artikel (1) word:

Wysiging van artikel 274 van Wet 31 van 1917.

„(2) Het is geoorloofd getuigenis toe te laten dat enigiets door de persoon die terechtstaat aangewezen is, of dat een daadzaak of ding ontdekt is ten gevolge van inlichting door die persoon verstrekt, ofschoon de aanwijzing of inlichting deel uitmaakt van een bekentenis of verklaring welke rechtens niet by die berechting als getuigenis tegen hem toelaatbaar is.”.

43. Artikel *tweehonderd vier-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in paragraaf (1) van die voorbehoudsbepaling daarby, die woorde „de schuld van die persoon” deur die woorde „de valsheid van de verklaring die het onderwerp van de aanklacht uitmaakt” te vervang.

Wysiging van artikel 284 van Wet 31 van 1917.

44. Artikel *driehonderd-en-dertien* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2) na die woord „gelds” die woorde „of bepaalde goederen of artikelen” in te voeg en deur in bedoelde sub-artikel na dié woord „ervan” die woorde „of de ontbrekende goederen of artikelen of een gedeelte ervan” in te voeg.

Wysiging van artikel 313 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 34 van Wet 39 van 1926.

45. Artikel *driehonderd ses-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

Wysiging van artikel 346 van Wet 31 van 1917.

(a) deur sub-artikels (2) en (3) te skrap; en

(b) deur in sub-artikel (5) die woorde „wordt de gevangenisstraf onmiddellik ten uitvoer gelegd” deur die woorde „kan de gevangenisstraf onmiddellik ten uitvoer gelegd worden, of zoals te voren voor een verder tijdperk of verdere tijdperken van niet meer dan vijftien dagen opgeschort worden, naar gelang het hof mocht goedvinden” te vervang.

Amendment of section 349 of Act 31 of 1917.

46. Section *three hundred and forty-nine* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the addition at the end of sub-section (1) of the words "or that he be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949 (Act No. 25 of 1949)"; and
- (b) by the addition at the end of sub-section (2) of the words "or to be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949".

Amendment of section 350 of Act 31 of 1917, as substituted by section 103 of Act 31 of 1937 and amended by section 7 of Act 13 of 1951.

47. Section *three hundred and fifty* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the substitution in sub-section (2) for the words "order that he be placed under the supervision of a probation officer or of any other suitable person designated in the order" of the words "deal with him in terms of paragraph (a), (b), (c), (d), (e) or (f) of sub-section (1)"; and
- (b) by the substitution in sub-section (3) for the words "A court making an order under paragraph (a), (b) or (d) of sub-section (1) or under sub-section (2) may" of the words "A court which, in terms of sub-section (1) or (2), makes any such order as is referred to in paragraph (a), (b) or (d) of sub-section (1) may, in any area and in respect of any trade in respect of which the provisions of the Apprenticeship Act, 1944 (Act No. 37 of 1944), are of application".

Amendment of section 352 of Act 31 of 1917.

48. Section *three hundred and fifty-two* of the principal Act is hereby amended by the substitution in sub-section (1) for the word "fifteen" of the word "ten".

Amendment of section 353 of Act 31 of 1917, as amended by section 64 of Act 46 of 1935.

49. Section *three hundred and fifty-three* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "fifteen" of the word "ten".

Substitution of section 354 of Act 31 of 1917.

50. The following section is hereby substituted for section *three hundred and fifty-four* of the principal Act:

"Sentence 354. (1) No female shall be sentenced by any of whipping court to punishment of whipping.
not to be imposed in certain cases. (2) Whipping shall not be imposed by any court, if it is proved that the existence of some psycho-neurotic or psychopathic condition contributed towards the commission of the offence."

Insertion of section 357bis in Act 31 of 1917.

51. The following section is hereby inserted in Chapter XVIII of the principal Act after the heading "General and Miscellaneous Provisions as to Punishments":

"Offence committed by person while under influence of intoxicating liquor or narcotic drugs. 357bis. Whenever it is proved that a person convicted of any offence was under the influence of intoxicating liquor or narcotic drugs when he committed that offence the court may, in determining the appropriate sentence to be imposed upon him in respect of that offence, regard as an aggravating circumstance the fact that he was thus under the influence of intoxicating liquor or narcotic drugs."

Substitution of section 359 of Act 31 of 1917, as amended by section 66 of Act 46 of 1935.

52. The following section is hereby substituted for section *three hundred and fifty-nine* of the principal Act:

"Powers of courts to impose suspended sentences or a caution or reprimand. 359. (1) Whenever a person is convicted before any court of any offence other than an offence specified in the Fourth Schedule to this Act or an offence in respect of which the imposition of a prescribed punishment on the person convicted thereof is compulsory, it may in its discretion—
(a) postpone for a period not exceeding three years the passing of sentence and release the offender on one or more conditions (whether as to compensation, the rendering to the person

46. Artikel *driehonderd nege-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig— Wysiging van artikel 349 van Wet 31 van 1917.
- deur aan die end van sub-artikel (1) die woorde „of zijn aanhouding bevelen in een werkkolonie, toevlucht of gecertificeerde toevlucht, op dezelfde wijze als iemand krachtens artikel *viijftien* van de Wet op Werkkolonies, 1949 (Wet No. 25 van 1949), daarheen verwezen” by te voeg; en
 - deur aan die end van sub-artikel (2) die woorde „of zijn aanhouding bevelen in een werkkolonie, toevlucht of gecertificeerde toevlucht, op dezelfde wijze als iemand krachtens artikel *viijftien* van de Wet op Werkkolonies, 1949 daarheen verwezen” by te voeg.
47. Artikel *driehonderd-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig— Wysiging van artikel 350 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 103 van Wet 31 van 1937 en gewysig deur artikel 7 van Wet 13 van 1951.
- deur in sub-artikel (2) die woorde „bevelen dat hij ook onder toezicht gesteld worde van een proef-beampte of van een andere in het bevel aangewezen geschikte persoon” deur die woorde „overeenkomstig paragraaf (a), (b), (c), (d), (e) of (f) van sub-artikel (1) met hem handelen” te vervang; en
 - deur in sub-artikel (3) die woorde „Een hof dat ingevolge paragraaf (a), (b) of (d) van sub-artikel (1) of ingevolge sub-artikel (2) een bevel geeft kan” deur die woorde „Een hof dat ingevolge sub-artikel (1) of (2) een in paragraaf (a), (b), of (d) van sub-artikel (1) bedoeld bevel geeft, kan, in een streek en ten aanzien van een bedrijf ten opzichte waarvan de bepalingen van de „Wet op Vakleerlinge, 1944” (Wet No. 37 van 1944), van toepassing zijn” te vervang.
48. Artikel *driehonderd twee-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (1) die woord „*viijftien*” deur die woord „*tien*” te vervang. Wysiging van artikel 352 van Wet 31 van 1917.
49. Artikel *driehonderd drie-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die woord „*viijftien*” deur die woord „*tien*” te vervang. Wysiging van artikel 353 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 64 van Wet 46 van 1935.
50. Artikel *driehonderd vier-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende artikel vervang: Vervanging van artikel 354 van Wet 31 van 1917.
- „Vonnis tot 354. (1) Geen vrouw mag door enig hof tot lijfstraf mag lijfstraf veroordeeld worden.
in zekere (2) Lijfstraf wordt niet door enig hof opgelegd
gevallen niet opge- indien bewezen wordt dat de aanwezigheid van een
legd worden of andere psychoneurotische of psychopathiese toe-
stand tot de pleging van de overtreding medegewerkt
heeft.”.
51. Die volgende artikel word hiermee in Hoofstuk XVIII van die Hoofwet na die opskrif „Algemene en Gemengde Bepalingen wat betreft Straffen” ingevoeg: Invoeging van artikel 357bis in Wet 31 van 1917.
- „Misdrijf 357bis. Wanneer het bewezen wordt dat iemand door iemand die wegens een misdrijf veroordeeld is, onder de invloed van invloed van bedwelvende drank of verdovings-
bedwelvende middelen was toen hij dat misdrijf pleegde, kan het drank of hof bij het bepalen van het gepast vonnis ten op-
verdoovings- zichte van dat misdrijf aan hem te worden opgelegd,
middelen het feit dat hij aldus onder de invloed van bedwel-
gepleegd. mende drank of verdovingsmiddelen was, als een
bezwarende omstandigheid beschouwen.”.
52. Artikel *driehonderd nege-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende artikel vervang: Vervanging van artikel 359 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 66 van Wet 46 van 1935.
- „Bevoegd- 359. (1) Wanneer iemand in een hof aan een
heid van overtreiding, uitgezonderd een overtreiding in de
hoven om Vierde Bijlage van deze Wet genoemd of een over-
opgeschorde treding ten aanzien waarvan de oplegging van een
vonnissen bepaalde straf op de daaraan schuldig bevonden
op te leggen persoon verplichtend is, schuldig bevonden
of een wordt, kan het hof naar goedvinden—
waarschu- (a) de oplegging van vonnis voor een tijdperk van
wing of berisping te geven. hoogstens drie jaar uitstellen en de overtreder
vrijlaten onder een of meer voorwaarden (hetzij
wat betreft schadeloosstelling, het verschaffen
aan de benadeelde persoon van een of ander
bepaald voordeel of dienst in plaats van schade-

aggrieved of some specific benefit or service in lieu of compensation for damage or pecuniary loss, submission to instruction or treatment, compulsory attendance at some specified centre for a specified purpose, good conduct or otherwise) which the court may order to be inserted in recognizances to appear at the expiration of that period; or

- (b) pass sentence, but order the operation of the whole or any part of the sentence to be suspended for a period not exceeding three years on such conditions as aforesaid as the court may specify in the order; or
- (c) impose a fine but suspend the enforcement thereof until the expiration of such period not exceeding three years as the court may fix for payment, in instalments or otherwise of the amount of the fine, the amounts of any instalments and the dates of payment thereof being fixed by order of the court; or
- (d) discharge the offender with a caution or reprimand.

(2) (a) Whenever a person is convicted of an offence specified in the Fourth Schedule to this Act or an offence in respect of which the imposition of a prescribed punishment on the person convicted thereof is compulsory, the court may in its discretion, subject to the provisions of sub-section (1)*bis* of section *three hundred and forty-four*—

- (i) pass sentence, but order the operation of a part of the sentence to be suspended on conditions as provided in paragraph (b) of sub-section (1); or
- (ii) if the offender is sentenced to both whipping and imprisonment, order the whole of either the one or the other such sentence to be suspended as aforesaid.

(b) The court shall not suspend any sentence of whipping as provided in paragraph (a), except in special circumstances, and shall in the event of such suspension enter on the record its reasons therefor.

(3) (a) Any court which has sentenced an offender to a term of imprisonment as an alternative to a fine, may where the fine has not been paid, at any stage before the termination of the imprisonment suspend the operation of such sentence and order the release of the offender on conditions relating to the payment of the fine or such portion thereof as may still be due in terms of sub-section (7) of section *three hundred and forty-six* (whether as to the taking up of a specified employment and payment of the fine in instalments by the accused, or his employer, or otherwise) which may be satisfactory to the court.

(b) Any court which has suspended a sentence in terms of paragraph (a) may for good cause at any time during the period of suspension cancel the order of suspension and recommit the offender to serve the balance of the sentence, subject to the provisions of sub-section (7) aforesaid, or further suspend the operation of the sentence on one or more conditions as the court may deem fit.

(4) If at the end of the period for which the passing of sentence has been postponed under paragraph (a) of sub-section (1) the court is satisfied that the offender has observed all the conditions of the recognizances, the court may discharge him without passing any sentence, and such discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of Chapter XVI.

- loosstelling voor schade of geldelijk verlies, onderwerping aan onderricht of behandeling, verplichte bijwoning bij een of ander bepaald centrum voor een bepaald doel, goed gedrag of anderszins) op bevel van het hof te worden ingevoegd in een borgakte om na afloop van dat tijdperk te verschijnen; of
- (b) een vonnis opleggen, doch bevelen dat de tenuitvoerlegging van het gehele vonnis of van een gedeelte ervan voor een tijdperk van hoogstens drie jaar opgeschort wordt, onder zodanige van de voormelde voorwaarden als het hof in het bevel mocht bepalen; of
 - (c) een boete opleggen, doch de tenuitvoerlegging ervan opschorten tot na afloop van een tijdperk van hoogstens drie jaar zoals het hof voor de betaling, in paaiementen of anderszins, van het bedrag van de boete mocht vaststellen, zullende de bedragen en de datums van betaling van de paaiementen bij bevel van het hof worden vastgesteld; of
 - (d) de overtreder met een waarschuwing of berisping ontslaan.
- (2) (a) Wanneer iemand aan een overtreding in de Vierde Bijlage van deze Wet genoemd, of een overtreding ten aanzien waarvan de oplegging van een bepaalde straf aan de daaraan schuldig bevonden persoon verplichtend is, schuldig bevonden wordt, kan het hof naar goedvinden, behoudens het bij sub-artikel (1)*bis* van artikel drie honderd vier en veertig bepaalde—
- (i) vonnis opleggen, doch bevelen dat de tenuitvoerlegging van een gedeelte van het vonnis opgeschort wordt onder voorwaarden zoals in paragraaf (b) van sub-artikel (1) vermeld; of
 - (ii) indien de overtreder tot beide lijfstraf en gevangenisstraf gevonnist wordt, bevelen dat of het een of het ander zodanig vonnis geheel en al zoals voormeld opgeschort wordt.
- (b) Het hof schort niet volgens voorschrift van paragraaf (a) een vonnis tot lijfstraf op, dan alleen onder bijzondere omstandigheden, en moet in het geval van zodanige opschorting zijn redenen daartoe in de notulen aantekenen.
- (3) (a) Een hof dat een overtreder tot een termijn van gevangenisstraf in de plaats van een boete veroordeeld heeft, kan, waar de boete niet betaald is, te eniger tijd vóór de afloop van de gevangenisstraf, de tenuitvoerlegging van dat vonnis opschorten en de vrijlating van de overtreder gelasten onder voorwaarden aangaande de betaling van de boete of het gedeelte ervan dat nog overeenkomstig sub-artikel (7) van artikel drie honderd zes en veertig verschuldigd mocht zijn (hetzij wat betreft het ondernemen van een bepaalde werkzaamheid en betaling van de boete in paaiementen door de beschuldigde of zijn werkgever of anderszins), naar het hof bevredigend mocht vinden.
- (b) Het hof dat overeenkomstig paragraaf (a) een vonnis opgeschort heeft, kan te eniger tijd gedurende het tijdperk van de opschorting op voldoende gronden het opschortingsbevel intrekken en de overtreder weder verwijzen om het overblijvend gedeelte van het vonnis te ondergaan, onderworpen aan de bepalingen van genoemd sub-artikel (7), of de tenuitvoerlegging van het vonnis weder opschorten onder een of meer voorwaarden zoals het hof mocht goedvinden.
- (4) Indien het hof na afloop van het tijdperk waarvoor de oplegging van vonnis krachtens paragraaf (a) van sub-artikel (1) uitgesteld is, overtuigd is dat de overtreder al de voorwaarden van de borgakte nagekomen heeft, kan het hof hem ontslaan zonder vonnis op te leggen, en het ontslag heeft behalve bij de toepassing van Hoofdstuk XVI de uitwerking van vrijpraak.

(5) If the operation of a sentence or any portion of a sentence has been suspended in terms of paragraph (b) of sub-section (1) or in terms of sub-section (2) and the offender has observed all the conditions specified in the order throughout the period of suspension, such sentence or portion thereof shall not be enforced.

(6) (a) If the conditions of any order made or recognizance entered into under this section be not fulfilled, the offender may, upon the order of a magistrate, be arrested without warrant, and such magistrate may then commit the offender to undergo the sentence which has been or may then be lawfully imposed, or may, in his discretion, grant the offender an extension of time (where this is possible) for the purpose of carrying out such conditions.

(b) The court which has suspended the operation of a sentence under paragraph (b) or (c) of sub-section (1) or under sub-section (2) or (3), may, if satisfied that the offender has through circumstances beyond his control been unable to perform any condition of such suspension, or for any other good and sufficient reason, grant an order further suspending the operation of the sentence subject to such conditions as might have been imposed at the time of the passing or suspension of the sentence.

(7) If an offender has been discharged with a caution or reprimand under paragraph (d) of sub-section (1), the discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of Chapter XVI."

Substitution of section 360 of Act 31 of 1917, as amended by section 42 of Act 39 of 1926 and section 67 of Act 46 of 1935.

53. The following section is hereby substituted for section *three hundred and sixty* of the principal Act:

"Court may order seizure of moneys on person of offender or contribution from wages in payment of fine.

360. Whenever a person is convicted of any offence and is sentenced to pay a fine in respect thereof, with or without an alternative period of imprisonment, the court may (without prejudice to any other powers that it possesses in regard to the payment of fines under this Act) in its discretion order enforcement of the fine, whether in whole or in part, by seizure of moneys upon the person of the offender or, with the offender's consent, if any amount is due or to become due thereafter as wages from the offender's employer, order that employer to deduct a specified amount from the wages so due, or from time to time as they become due, sufficient to pay the amount of the fine in one sum or in instalments."

Amendment of section 362 of Act 31 of 1917, as amended by section 105 of Act 31 of 1937.

54. (1) Section *three hundred and sixty-two* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the substitution for the word "Governor-General" of the word "Minister";
- (b) by the deletion of paragraph (a);
- (c) by the substitution in paragraph (b) for the words "*three hundred and fifty-nine*" of the words "*three hundred and sixty*"; and
- (d) by the deletion of all the words after the word "Chapter".

(2) Any regulations made under section *three hundred and sixty-two* of the principal Act and in force at the date of commencement of this Act shall be deemed to have been made under the said section as amended by paragraph (a) of sub-section (1) of this section.

Amendment of section 363 of Act 31 of 1917, as amended by section 68 of Act 46 of 1935, section 106 of Act 31 of 1937 and section 13 of Act 13 of 1954.

55. Section *three hundred and sixty-three* of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the substitution for sub-section (1) of the following sub-section:

"(1) When any person is convicted by a superior court, the court of a regional division or an inferior court with jurisdiction in civil cases, of an offence which has caused damage to or loss of property

(5) Indien de tenuitvoerlegging van een vonnis of van een gedeelte van een vonnis overeenkomstig paragraaf (b) van sub-artikel (1) of overeenkomstig sub-artikel (2) opgeschort is, en de overtreder gedurende het gehele tijdperk van de opschorting al de in het bevel bepaalde voorwaarden nagekomen heeft, wordt dat vonnis of gedeelte ervan niet ten uitvoer gelegd.

(6) (a) Indien aan de voorwaarden van een krachtens dit artikel gegeven bevel of aangegane borgakte niet voldaan wordt, kan de overtreder op bevel van een magistraat zonder een lastbrief gearresteerd worden, en bedoelde magistraat kan de overtreder dan verwijzen om het vonnis dat opgelegd is of dan wettiglijk opgelegd mocht worden te ondergaan, of kan naar goedvinden aan de overtreder een tijdsverlenging toestaan (waar dat mogelijk is) ten einde zodanige voorwaarden na te komen.

(b) Het hof dat krachtens paragraaf (b) of (c) van sub-artikel (1) of krachtens sub-artikel (2) of (3) de tenuitvoerlegging van een vonnis opgeschort heeft, kan, indien overtuigd dat de overtreder wegens omstandigheden buiten zijn beheer niet in staat is geweest een of andere voorwaarde van die opschorting na te komen, of om een andere gegronde en voldoende reden, een bevel uitreiken waarbij de tenuitvoerlegging van het vonnis verder opgeschort wordt, en wel onderworpen aan de voorwaarden welke ten tijde van de oplegging of opschorting van het vonnis opgelegd hadden kunnen worden.

(7) Wanneer een overtreder ingevolge paragraaf (d) van sub-artikel (1) met een waarschuwing of berisping ontslagen is, heeft het ontslag, behalve bij de toepassing van Hoofdstuk XVI de uitwerking van een vrijspraak.”.

53. Artikel *driehonderd-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende artikel vervang:

„Hof kan beslaglegging op geld in bezit van beschuldigde of bijdrage uit loon tot betaling van boete bevelen.

360. Wanneer iemand aan een overtreding schuldig bevonden, en ten aanzien daarvan tot betaling van een boete met of zonder een alternatief tijdperk van gevangenisstraf, veroordeeld wordt, kan het hof (ongeacht zijn andere bevoegdheden krachtens deze Wet ten aanzien van de betaling van boete) naar goedvinden bevelen dat de boete gevorderd worde, hetzij ten volle of gedeeltelijk, door beslaglegging op gelden in het bezit van de overtreder of, met de toestemming van de overtreder, indien er een bedrag als loon door de werkgever van de overtreder betaalbaar is of daarna betaalbaar zal worden, die werkgever bevelen om van het loon aldus betaalbaar, of van tijd tot tijd wanneer het betaalbaar wordt, een bepaald bedrag af te trekken, voldoende om het bedrag van de boete in een enkele som of in paaiementen te betalen.”.

Vervanging van artikel 360 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 42 van Wet 39 van 1926 en artikel 67 van Wet 46 van 1935.

54. (1) Artikel *driehonderd twee-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur die woord „Gouverneur-generaal” deur die woord „Minister” te vervang;

(b) deur paragraaf (a) te skrap;

(c) deur in paragraaf (b) die woorde „drie honderd negen en vijftig” deur die woorde „drie honderd en zestig” te vervang;

(d) deur al die woorde na die woord „Hoofdstuk” te skrap.

(2) Enige regulasies uitgevaardig kragtens artikel *driehonderd twee-en-sestig* van die Hoofwet en van krag op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet, word geag kragtens bedoelde artikel soos deur paragraaf (a) van sub-artikel (1) van hierdie artikel gewysig, uitgevaardig te gewees het.

Wysiging van artikel 362 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 105 van Wet 31 van 1937.

55. Artikel *driehonderd drie-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur sub-artikel (1) deur die volgende sub-artikel te vervang:

„(1) Wanneer iemand door een hoger hof, het hof van een streek-afdeling of een lager hof met rechtsbevoegdheid in civiele zaken, veroordeeld wordt wegens een overtreding waardoor schade aan of

Wysiging van artikel 363 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 68 van Wet 46 van 1935, artikel 106 van Wet 31 van 1937 en artikel 13 van Wet 13 van 1954.

belonging to some other person, the court trying the case may, after recording the conviction and upon the application of the injured party or of the person conducting the prosecution acting on the instructions of such party, forthwith award him compensation for such damage or loss: Provided that—

- (a) the court of a regional division shall not make any such award unless the compensation claimed does not exceed five hundred pounds;
- (b) an inferior court with civil jurisdiction shall not make any such award unless the compensation claimed does not exceed two hundred pounds.”;
- (b) by the substitution for sub-section (4) of the following sub-section:
 - “(4) (a) When an inferior court with civil jurisdiction has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the award shall have the effect of a civil judgment of that court.
 - (b) When the court of a regional division has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the award shall have the same effect as a civil judgment of the magistrate’s court of the district in which the trial took place.
 - (c) When a superior court has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the registrar of the court shall forward a certified copy of the award to the clerk of the magistrate’s court of the district wherein the convicted person underwent the preparatory examination held in connection with the offence in question, and thereupon such award shall have the same effect as a civil judgment of that magistrate’s court.”; and
- (c) by the addition at the end of sub-section (5) of the words “or if the award was made by the court of a regional division, according to the scale, in civil cases, of magistrates’ courts.”.

Amendment of section 366 of Act 31 of 1917, as amended by section 43 of Act 39 of 1926 and section 69 of Act 46 of 1935.

56. Section *three hundred and sixty-six* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following sub-section:

“(3) The court convicting any person of any offence specified in Part I of the Second Schedule to this Act, or of theft either at common law or as defined by any statute, or of breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either at common law or in contravention of any statute, may, if satisfied that any vehicle or receptacle was used for the purpose of or in connection with the commission of the offence or (when the conviction is in respect of the theft of any goods) for the purpose of conveying or removing any of the stolen goods, declare such vehicle or receptacle, or the convicted person’s rights thereto, to be forfeited to the Crown: Provided that such declaration shall not affect any rights which any person other than the convicted person may have to the vehicle or receptacle in question if it is proved that he did not know that it was being used or would be used for the purpose of or in connection with the commission of such offence or for the purpose of conveying or removing such stolen goods, or that he could not prevent such use.”.

Amendment of section 374 of Act 31 of 1917, as substituted by section 12 of Act 37 of 1948.

57. Section *three hundred and seventy-four* of the principal Act is hereby amended by the deletion in sub-section (4) of the words “certified under the hand of the presiding judge and”.

Insertion of section 380*bis* in Act 31 of 1917.

58. The following section is hereby inserted in Chapter XXII of the principal Act before section *three hundred and eighty-one*:

“Force of process. 380*bis*. Every warrant or summons or other process relating to any criminal matter shall be of force throughout and may be executed anywhere within the Union.”.

verlies van eigendom behorende aan een ander persoon veroorzaakt is, kan het hof dat de zaak berecht, na de schuldigbevinding genotuleerd te hebben en op aanzoek van de benadeelde partij of van de persoon belast met de vervolging en handelende op last van bedoelde partij, onverwijld schadevergoeding voor zodanige schade of zodanig verlies aan hem toekennen: Met dien verstande dat—

- (a) het hof van een streek-afdeling geen zodanige toekenning doet tenzij de geëiste schadevergoeding vijf honderd pond niet te boven gaat;
- (b) een lager hof met rechtsbevoegdheid in civiele zaken geen zodanige toekenning doet tenzij de geëiste schadevergoeding twee honderd pond niet te boven gaat.”;
- (b) deur sub-artikel (4) deur die volgende sub-artikel te vervang:
 - „(4) (a) Wanneer een lager hof met rechtsbevoegdheid in civiele zaken krachtens dit artikel een toekenning van schadevergoeding, kosten of onkosten heeft gedaan, heeft de toekenning de kracht van een civiel vonnis van dat hof.
 - (b) Wanneer het hof van een streek-afdeling krachtens dit artikel een toekenning van schadevergoeding, kosten of onkosten heeft gedaan, heeft de toekenning dezelfde kracht als een civiel vonnis van het magistraatshof van het distrikt waarin de berechting plaats vond.
 - (c) Wanneer een hoger hof krachtens dit artikel een toekenning van schadevergoeding, kosten of onkosten heeft gedaan, zendt de griffier van het hof een gewaarmerkt afschrift van de toekenning aan de klerk van het magistraatshof van het distrikt waarin de veroordeelde persoon het voorlopig onderzoek gehouden in verband met de bewuste overtreding onderging, en daarop heeft bedoelde toekenning dezelfde kracht als een civiel vonnis van dat magistraatshof.”; en
- (c) deur aan die end van sub-artikel (5) die woorde „of als de toekenning door het hof van een streek-afdeling werd gedaan, volgens het tarief, in civiele zaken, van magistraatshoven.” by te voeg.

56. Artikel *driehonderd ses-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende sub-artikel te vervang:

„(3) Het hof dat iemand wegens een overtreding vermeld in Deel I van de Tweede Bijlage tot deze Wet, of wegens diefstal, hetzij volgens het gemeen recht of zoals bij wet omschreven, of wegens inbraak in of het binnengaan van een perceel met het doel om een overtreding te plegen, hetzij volgens het gemeen recht of in strijd met een wetsbepaling, veroordeelt, kan, indien overtuigd dat een voertuig of houder voor het doel van of in verband met het plegen van de overtreding, of (waar de veroordeling ten opzichte van diefstal van goederen geschiedt) voor het vervoer of verwijderen van enige van de gestolen goederen, gebruikt is, dat voertuig of die houder, of de rechten die de veroordeelde daarop heeft, aan de Staat verbeurdverklaren: Met dien verstande dat zodanige verbeurdverklaring geen inbreuk maakt op rechten die een ander persoon dan de veroordeelde op het betrokken voertuig of de betrokken houder mocht hebben, indien bewezen wordt dat hy niet wist dat het voertuig of de houder voor het doel van of in verband met het begaan van de bewuste overtreding of voor het vervoer of verwijderen van bedoelde gestolen goederen in gebruik was of gebruikt zou worden of dat hij zodanig gebruik niet kon verhinderen.”.

Wysiging van artikel 366 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 43 van Wet 39 van 1926 en artikel 69 van Wet 46 van 1935.

57. Artikel *driehonderd vier-en-sewentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (4) die woorde „door de voorzittende rechter ondertekend en gewaarmerkt en” te skrap.

Wysiging van artikel 374 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 12 van Wet 37 van 1948.

58. Die volgende artikel word hiermee in Hoofstuk XXII van die Hoofwet voor artikel *driehonderd een-en-tagtig* ingevoeg:

„Kracht van geregtelike stukke. 380bis. Alle lastbrieven of dagvaardingen of andere geregtelike stukke betrekking hebbende op een kriminele zaak, zijn van kracht en kunnen ten uitvoer gelegd worden overal in de Unie.”.

Invoeging van artikel 380bis in Wet 31 van 1917.

Amendment of
section 384 of
Act 31 of 1917,
as substituted
by section 117
of Act 23 of
1939.

59. Section *three hundred and eighty-four* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (6) of the following sub-section:

“(6) In any proceedings against a director or servant of a corporate body, in respect of an offence—

- (a) any evidence which would be or was admissible against that corporate body in a prosecution for that offence, shall be admissible against the accused;
- (b) whether or not such corporate body is or was liable to prosecution for the said offence, any document, memorandum, book or record which was drawn up, entered up or kept in the ordinary course of that corporate body's business, or which was at any time in the custody or under the control of any director, servant, or agent of such corporate body, in his capacity as director, servant or agent, shall be *prima facie* evidence of its contents and admissible in evidence against the accused, unless and until he is able to prove that at all material times he had no knowledge of the said document, memorandum, book or record, in so far as its contents are relevant to the offence charged, and was in no way party to the drawing up of such document or memorandum or making of any relevant entries in such book or record.”.

Amendment of
section 389
of Act 31 of
1917.

60. (1) The following section is hereby substituted for section *three hundred and eighty-nine* of the principal Act:

“Power to make rules. 389. (1) The Minister may make rules prescribing forms of complaint, summons, charges, depositions, indictments, judgments, records, convictions, warrants and recognizances and other forms to be used in any court.

(2) Rules, not inconsistent with this Act, regulating—

- (a) the sittings of any superior court for criminal purposes;
- (b) the proceedings upon the trial of persons charged with offences;
- (c) bail and costs;
- (d) the duties of the officers of any superior court; and
- (e) generally any other matter deemed expedient for carrying this Act into effect,

may be made in terms of section *one hundred and eight* of the South Africa Act, 1909.”.

(2) All rules or forms made or prescribed under or kept in force by section *three hundred and eighty-nine* of the principal Act and in force at the date of commencement of this Act and all rules and forms set out in the Fifth Schedule to the principal Act, shall, notwithstanding anything in this Act contained, remain in force until they are replaced by rules and forms made or prescribed under the said section as substituted by sub-section (1) of this section.

Amendment of
section 390
of Act 31 of
1917.

61. Section *three hundred and ninety* of the principal Act is hereby amended by the substitution in the definition of “peace officer” for the words after the words “an immigration officer” of the words “any officer appointed or assigned under any law for the management of any location, native village or native hostel and his assistants; any duly appointed inspector of any native location or mission reserve established under any law; any duly appointed inspector for the supervision and control of the residence of natives upon private property; any manager or superintendent of an emergency camp established by a local authority under any law relating to the prevention of illegal squatting and his assistants; any pass officer and any person authorized in terms of any law relating to the control of natives in urban areas to demand the production of documents under such law; any inspector of native labourers appointed under any

59. Artikel *driehonderd vier-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (6) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 384 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 117 van Wet 23 van 1939.

„(6) In een zaak tegen een directeur of dienaar van een rechtspersoon ten opzichte van een overtreding—

(a) is het getuigenis dat bij een vervolging voor die overtreding tegen bedoelde rechtspersoon toelaatbaar zou zijn of toelaatbaar was, tegen de beschuldigde toelaatbaar;

(b) is een dokument, memorandum, boek of oorkonde in de gewone loop van de bezigheid van die rechtspersoon opgesteld, aangetekend of gehouden, of de bewaring waarvan of het toezicht waarover te eniger tijd aan een directeur, ambtenaar of agent van die rechtspersoon in zijn hoedanigheid van directeur, ambtenaar of agent opgedragen was, *prima facie* bewijs van de inhoud ervan en als getuigenis tegen de beschuldigde toelaatbaar, hetzij bedoelde rechtspersoon, al dan niet, voor die overtreding vervolgd kan of had kunnen worden tenzij en totdat hij in staat is te bewijzen dat hij te allen ter zake dienende tijden van bedoeld dokument, memorandum of boek of bedoelde oorkonde, voor zover de inhoud ervan op de ten laste gelegde overtreding betrekking heeft, geen kennis droeg, en op generlei wijze aan het opstellen van dat dokument of memorandum of het aanbrengen van enige ter zake dienende aantekeningen in dat boek of die oorkonde medeplichtig was.”.

60. (1) Artikel *driehonderd nege-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende artikel vervang:

Wysiging van artikel 389 van Wet 31 van 1917.

„Bevoegdheid om regels te maken.

389. (1) De Minister kan regels maken voorschrijvende formulieren van aanklachten, dagvaardingen, klachten, verklaringen, akten van beschuldiging, vonnissen, gerechtelijke stukken, veroordelingen, lastbrieven en borgakten en andere formulieren welke in enige hof gebruikt moeten worden.

(2) Regels, niet onbestaanbaar met deze Wet, tot regeling van—

(a) de zittingen van een hoger hof voor kriminele doeleinden;

(b) de verrichtingen bij de berechting van personen beschuldigd van overtredingen;

(c) borgstelling en kosten;

(d) de plichten van de beampten van een hoger hof; en

(e) in 't algemeen enige ander aangelegenheid die raadzaam geacht wordt ten einde deze Wet ten uitvoer te leggen,

kunnen overeenkomstig artikel *honderd en acht* van de Zuid-Afrika Wet, 1909, uitgevaardigd worden.”.

(2) Alle reëls of vorms gemaak of voorgeskryf kragtens artikel *driehonderd nege-en-tagtig* van die Hoofwet of daardeur van krag gehou, wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet van krag is en alle reëls en vorms uiteengesit in die Vyfde Bylae by die Hoofwet bly, ondanks enige bepalinge in hierdie Wet, van krag totdat hulle deur reëls en vorms gemaak of voorgeskryf kragtens genoemde artikel soos vervang deur sub-artikel (1) van hierdie artikel, vervang word.

61. Artikel *driehonderd-en-negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in die woordbepaling van „vredes-beampte” die woorde na die woorde „een immigratiebeampte” te vervang deur die woorde „een ambtenaar benoemd of aangewezen ingevolge een wet voor het besturen van een lokatie,

Wysiging van artikel 390 van Wet 31 van 1917.

naturellendorp of naturellentehuis en zijn assistenten; een behoorlik aangestelde inspekteur van een bij wetsbepaling ingestelde naturellenlokatie of zendingsreserve; een behoorlik aangestelde inspekteur om over het verblijf van naturellen op privaat eigendom toezicht te houden en beheer uit te oefenen; een bestuurder of superintendent van een noodhulpkamp opgericht door een plaatselike overheid ingevolge een of andere wet inzake het voorkomen van onwettige plakken en zijn assistenten; een pasambtenaar en een persoon ingevolge een of andere wet inzake de kontrole op naturellen in stedelike gebieden gemachtigd om de vertoning van door zodanige wet voorgeschreven dokumenten te verlangen; een inspekteur van naturel-

law relating to native labour; a chief or headman, or acting chief or headman appointed in terms of any law;”.

Amendment of Third Schedule to Act 31 of 1917 as substituted by section 3 of Act 33 of 1952.

62. The Third Schedule to the principal Act is hereby amended by the addition at the end of Part II of the following words:

“Theft of a motor vehicle (except where the accused obtained possession of the motor vehicle with the consent of the owner thereof).

Theft or an attempted theft of goods from a motor vehicle or part thereof where the said motor vehicle or the said part thereof was properly locked.

Receiving stolen property well knowing the same to have been stolen (except in the case of a conviction in terms of section *two hundred and forty-three* on evidence establishing that the accused is in fact guilty of the theft of property not being a motor vehicle or property stolen from a motor vehicle or part thereof which was properly locked).”.

Repeal of Fifth Schedule to Act 31 of 1917 as amended by section 48 of Act 39 of 1926 and section 76 of Act 46 of 1935.

63. The Fifth Schedule to the principal Act is hereby repealed.

Substitution of section 2 of Act 39 of 1926.

64. The following section is hereby substituted for section *two* of the Criminal and Magistrates' Courts Procedure (Amendment) Act, 1926:

“Finger-prints, palm prints and foot prints of arrested person may be taken and bodily marks, characteristics or appearance may be noted.

2. (1) Any peace officer may take or cause to be taken the finger prints, palm prints and foot prints of any person arrested upon any charge and the medical officer of any prison or gaol or any district surgeon or (except in the case of a woman) any peace officer may take or cause to be taken such steps, including (except in the case of a peace officer) any blood test, as he may deem necessary in order to ascertain whether the body of any such person bears any mark, characteristic or distinguishing feature or shows any condition or appearance: Provided that the finger prints, palm prints or foot prints of any person found not guilty of such charge shall be destroyed.

(2) The magistrate holding any preparatory examination or the court trying any charge may order that the finger prints, palm prints and foot prints of the accused be taken, and may take all such steps (including arrangements for a blood test) as may by such magistrate or court be deemed necessary to ascertain whether the body of the accused bears any mark, characteristic or distinguishing feature, or shows any condition or appearance or to ascertain the state of health of the accused.”.

Amendment of section 3 of Act 39 of 1926.

65. Section *three* of the Criminal and Magistrates' Courts Procedure (Amendment) Act, 1926 is hereby amended—

- (a) by the insertion in sub-section (1) after the words “finger print” wherever they occur of the words “palm print”;
- (b) by the insertion in the said sub-section after the words “finger prints” of the words “palm prints”;
- (c) by the insertion in the said sub-section after the word “appearance” where it occurs for the second time of the words “(including the result of any blood test that may be relevant as aforesaid)”;
- (d) by the insertion in sub-section (2) after the words “finger print” of the words “palm print”.

Repeal of section 4 of Act 33 of 1952.

66. Section *four* of the Criminal Sentences Amendment Act, 1952, is hereby repealed.

Ascertainment of abnormal or unusual mental characteristics of an accused person.

67. (1) Any police officer, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the commander of a police post, may cause any person arrested upon any charge to be examined by a psychiatrist, if there is reason to believe, either from the

lenarbeiders krachtens een of andere wet inzake naturellenarbeid aangesteld; een opperhoofd of hoofdman of waarnemend opperhoofd of hoofdman overeenkomstig wetsbepaling aangesteld.”

62. Die Derde Bylae by die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end van Deel II die volgende woorde by te voeg: „Diefstal van een motorvoertuig (behalve waar die beskuldigde met de toestemming van de eienaar van het motorvoertuig in bezit daarvan kwam).”

Wysiging van Derde Bylae by Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 3 van Wet 33 van 1952.

Diefstal of een poging tot diefstal van goed uit een motorvoertuig of deel ervan waar bedoeld motorvoertuig of bedoeld deel ervan behoorlik gesloten was.

Ontvangen van gestolen goed wel wetende dat het gestolen is (behalve in het geval van een veroordeling krachtens artikel twee honderd drie en veertig op getuigenis waarbij bewezen wordt dat de beschuldigde inderdaad schuldig is aan diefstal van goed niet zijnde een motorvoertuig of goed gestolen uit een motorvoertuig of deel ervan dat behoorlik gesloten was).”

63. Die Vyfde Bylae by die Hoofwet word hiermee herroep.

Herroeping van Vyfde Bylae van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 48 van Wet 39 van 1926 en artikel 76 van Wet 46 van 1935.

64. Artikel twee van die „Kriminele en Magistraatshoven Procedure (Wijzigings) Wet, 1926” word hiermee deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 2 van Wet 39 van 1926.

„Vinger-, palm- en voetafdrukken van gearresterde persoon kunnen genomen worden en lichaamsmerken, eigenaardigheden of voorkomen kunnen worden aangekend.

2. (1) Een vredesbeambte kan de vingerafdrukken, palmafdrukken en voetafdrukken nemen of doen nemen van een op een of ander aanklacht gearresterde persoon, en de geneeskundige beambte van een gevangenis of tronk of een distriktsgeneesheer of (behalve in het geval van een vrouw) een vredesbeambte, kan de stappen doen of laten doen, insluitende (behalve in het geval van een vredesbeambte) een bloedonderzoek, die hij nodig acht om vast te stellen of het lichaam van zulk een persoon een merk, eigenaardigheid of kenteken draagt of een toestand of voorkomen vertoont: Met dien verstande dat de vingerafdrukken, palmafdrukken of voetafdrukken van een op zodanige aanklacht onschuldig bevonden persoon vernietigd moeten worden.

(2) De magistraat die een voorlopig onderzoek houdt, of het hof dat een aanklacht berecht, kan gelasten dat de vingerafdrukken, palmafdrukken en voetafdrukken van de beschuldigde genomen worden en al de stappen (met inbegrip van het treffen van regelingen voor een bloedonderzoek) doen die bedoelde magistraat of bedoeld hof nodig acht om vast te stellen of het lichaam van de beschuldigde een merk, eigenaardigheid of kenteken draagt of een toestand of voorkomen vertoont of om de gezondheidstoestand van de beschuldigde vast te stellen.”

65. Artikel drie van die „Kriminele en Magistraatshoven Procedure (Wijzigings) Wet, 1926” word hiermee gewysig—

Wysiging van artikel 3 van Wet 39 van 1926.

- (a) deur in sub-artikel (1) na die woord „vingerafdruk”, waar dit ook al voorkom, die woord „palmafdruk” in te voeg;
- (b) deur in genoemde sub-artikel na die woord „vinger-” die woord „palm-” in te voeg;
- (c) deur in genoemde sub-artikel na die woord „had” die woorde „(met inbegrip van de uitslag van een bloedonderzoek dat als voormeld ter zake mag dienen)” in te voeg; en
- (d) deur in sub-artikel (2) na die woord „vinger-” die woord „palm-” in te voeg.

66. Artikel vier van die Wysigingswet op Strawwe, 1952, word hiermee herroep.

Herroeping van artikel 4 van Wet 33 van 1952.

67. (1) ’n Polisiebeambte wat die rang van sersant of ’n hoër rang beklee, of bevel voer oor ’n polisiekantoor, kan enigiemand wat op een of ander aanklag gearresterd is deur ’n psigiatër laat ondersoek indien daar rede is om te glo, hetsy as gevolg

Vasstelling van abnormale of ongewone geesteskenmerke van ’n beskuldigde.

personal characteristics of the person accused or from the nature of the alleged offence, that psychopathic or psychoneurotic disability or any form of mental disorder in such person has influenced his conduct in respect of the charge under investigation.

(2) Any psychiatrist who is consulted as aforesaid may take such steps as he may deem necessary to ascertain whether the person accused is suffering from any psychopathic or psychoneurotic disability or whether his mental characteristics show a deviation from the normal and shall record his finding and the reasons therefor in writing.

(3) A copy of the psychiatrist's report shall be served upon the accused or his legal representative at least two days before the commencement of any preparatory examination or trial upon the charge and the provisions of sections *three hundred and eighty-one* and *three hundred and eighty-two* of the principal Act shall *mutatis mutandis* apply in that regard.

(4) (a) Except for the purposes of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916 (Act No. 38 of 1916), evidence of the result of any examination by a psychiatrist in terms of this section shall not be led—

- (i) save at the request of the accused or his legal representative, at any preparatory examination held in respect of the accused; or
- (ii) save as provided in paragraph (b), by the prosecutor at any trial of the accused before verdict.

(b) Such evidence as aforesaid may be led—

- (i) on behalf of the accused before verdict;
- (ii) on behalf of the prosecution or the accused after verdict but before sentence is passed;
- (iii) on behalf of the prosecution before verdict, in rebuttal of any conflicting evidence that may be led on behalf of the accused.

Hard labour shall be construed as compulsory labour.

Short title.

68. Any reference in any law to hard labour in relation to imprisonment, shall be construed as a reference to compulsory labour.

69. This Act shall be called the Criminal Procedure and Evidence Amendment Act, 1955.